

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 324-

326.

WEISZ Miksa
Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

31

B
324
2

Handwritten notes on a vertical strip of paper, including the word "ORDER" and several lines of illegible text.

Handwritten notes on a rectangular label, possibly containing the number "61".

IGY FOGY. ÁR 3.50 Ft.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 324-6.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 324-6.

מסעות של רבי בנימין

זר הספר מחובר מדברים

ספר איש אחד מארץ נבארה שמו
רבי בנימין בר יונה ממורילה וצל:

וילך הלוך זיבא בארצות רבות ורחוקות
כאשר יתפרש בדבריו אלו וכל מקום
שנא בו כתב כל הדברים שראה או שמע
מפי אנשי אמת אשר נשמעו בארץ ספרד:
וכך הוא זוכר מקצת הגזולים והנשיאים
שנמסקצת מקומות וכשבא הביא דבריו לא
עמו לארץ קאשתילואה בשנת תתקל"ג:

וקים רבי בנימין הכוזב איש מבין ומשכיל בעל תורה
ובכל דבר ודבר שדקדקו כדי לספספ
אשריו במלוא דבריו מתוקנים
וניבוס נפיו כי הים
איש אמת:

דפס במדינת בריסנוויץ שנת שמ"ג לפ"ק

על יד הויפרוני יצו:

ח
ז

מסעות של רבי בנימין
אמר רבי בנימין בר יונה אל יצאתו תהלה מעיר
שרקושה וירדתי דרך נהר אמרנו
לעורטושה ומשם הלכתי דרך שני ימים לעיר פרבונת
הקדמונה והיא היתה מכנין ענקים ויונים ולא נמצא
בגנין ההוא ככל ארצות סמרד והיא יושבת על הים
זמשם שני ימים לעיר ברצלונה ויש שם קהל קדוש
נאנשם חכמים ונכונים ונשיאים גדולים כגון רבי ששת
ור שאלתיאל ור שלמה בן רבי אברהם בן הסדאי ול
והיא עיר קטנה ויפה ויושבת על שפת הים באים אליה
בסחורה תגרים מכל סקים מארץ יון ופישיה וגינזארה
זסיס לייאוארץ אלכסנדריא של מצרי ומארץ ישראל
וכל גבוליה ומשם מהלך יום וחצי לגירונדה ונה קהל
קטן מיהודים ומשם מהלך שלשה ימים לנרבונדה
והיא עיר קדומה לתורה וממנה תצא תורה לכל
הארצות ונה חכמים גדולים ונשיאים ובראשם רבי
קלונסוס בן הנשיא הגדול רבי סודרוס אל מורע בית
דוד מכונה ביחסו ויש לו נחלות וקרקות סאת מושלי
הארץ ואין אדם יכול ליקח ממנו בחוקה ובראשם
רבי אברהם ראש הישיבה ורבי מכיר ור יהודה ואחרים
כנדרם הרבה תלמידי חכמים ויש בה היום כמו שלש
מאות יהודים ומשם ד פרסאות לכידרש העיר ושם
קהל תלמידי חכמים ובראשם ר שלמה חלפתא ורבי
יוסף בר רבי נתנאל ול ומשם שני ימים להר נעש
הנקרא סונפישלייר והוא מקום יפה לסחורה קרוב
מן הים ב פרסאית ובאים אליה מכל מקום לסחורה
אדום וישמעאל מארץ אל עדזה ולונברדייא ומלכות
דומא רבתא ומכל ארץ מצרים וארץ ישראל וארץ
יון

מסעות של רבי בנימין

אמר רבי בנימין בר יונה אל יצאתו תהלה מעיר
שרקושה וירדתי דרך נהר אמרנו
לעורטושה ומשם הלכתי דרך שני ימים לעיר פרבונת
הקדמונה והיא היתה מכנין ענקים ויונים ולא נמצא
בגנין ההוא ככל ארצות סמרד והיא יושבת על הים
זמשם שני ימים לעיר ברצלונה ויש שם קהל קדוש
נאנשם חכמים ונכונים ונשיאים גדולים כגון רבי ששת
ור שאלתיאל ור שלמה בן רבי אברהם בן הסדאי ול
והיא עיר קטנה ויפה ויושבת על שפת הים באים אליה
בסחורה תגרים מכל סקים מארץ יון ופישיה וגינזארה
זסיס לייאוארץ אלכסנדריא של מצרי ומארץ ישראל
וכל גבוליה ומשם מהלך יום וחצי לגירונדה ונה קהל
קטן מיהודים ומשם מהלך שלשה ימים לנרבונדה
והיא עיר קדומה לתורה וממנה תצא תורה לכל
הארצות ונה חכמים גדולים ונשיאים ובראשם רבי
קלונסוס בן הנשיא הגדול רבי סודרוס אל מורע בית
דוד מכונה ביחסו ויש לו נחלות וקרקות סאת מושלי
הארץ ואין אדם יכול ליקח ממנו בחוקה ובראשם
רבי אברהם ראש הישיבה ורבי מכיר ור יהודה ואחרים
כנדרם הרבה תלמידי חכמים ויש בה היום כמו שלש
מאות יהודים ומשם ד פרסאות לכידרש העיר ושם
קהל תלמידי חכמים ובראשם ר שלמה חלפתא ורבי
יוסף בר רבי נתנאל ול ומשם שני ימים להר נעש
הנקרא סונפישלייר והוא מקום יפה לסחורה קרוב
מן הים ב פרסאית ובאים אליה מכל מקום לסחורה
אדום וישמעאל מארץ אל עדזה ולונברדייא ומלכות
דומא רבתא ומכל ארץ מצרים וארץ ישראל וארץ
יון

מסעות של רבי בנימין

יון וארץ צרפת וארץ ספרד ואינולטריה ומכל לשונות
 בניו נמאס שמעל ידי ננואיין ופישנין ושם תלמידו
 חכמים נשגבו הדור ובראשם רבי ראובן בר טודרוס
 ור' נתן בכוכריה ורבי שמואל הרב שלהם ורבי שלמיא
 ור' מרדכי זל ויש ביניהם עשירים גדולים ובעלי צדקה
 ועומדים בפרץ לכל הנאים לידם ומשם ארבע
 פרסאות ללונדון ושם קהל קדוש מישראל מתעסקים
 בתורה ומס ולילה ושם רבינו משולם הרב הגדול
 זל ותמשה בניו חכמים גדולים ועשירים ר' יוסף ור' יצחק
 ורבי יעקב ורבי אהרן ורבי אשר הפרוש שנפרש מעניני
 העולם ועומד על הספר יומם זלילה ומתענה ואינו
 אוכל בשר ותוא חכם גדול בתלמוד והרב ר' משה גיסו
 ור' שמואל החזן ורבי שלמה הכהן ורבי יהודה הרופא
 בן תבון הספרדי וכל הנאי מארץ מרחק ללמוד תורה
 ספרנסים אותם ומלמדים אותם ומוצאים שם פרנסה
 ומלבוש מאצל הקהל כל ימי היותם בבית המדרש והם
 אנשים חכמים וקדושים בעלי מצות עומדים בפרץ לכל
 אותיהם הקרובים והרחוקים ובה קהל יהודים כמו שלש
 מאות יצו והיא רחוקה מן הים שתי פרסאות ומשם
 שתי פרסאות לפורת יקירש והיא כרך גדול ויש בו
 יהודי כמו ארבעים ושם ישיבה גדולה על יד הרב הגדול
 רבי אברהם בר רבי דוד זצל רב פעלים חכם נחל
 בתלמוד ובפסוק ובאי מארץ מרחק אליו ללמוד תורה
 ומוצאי סגולה בביתו והוא מלמד ומי שאין לו להוציא
 וצא מוציא להם משלו ומסמונו לכל צרכיהם והוא
 עשיר גדול ושם חכמים רבי יוסף בר רבי מנחם ורבי
 צנבנשר ורבי בנימין ורבי אברהם ורבי יצחק בר רבי
 משה

מסעות של רבי בנימין

משה זל ומשם פרסאות לנורש הנקרא בזרקדשל
 ניל ושם קהל מיהודים כמו מאה חכמים ובראש רבי
 יצחק בר רבי יעקב ורבי אברהם בר ר' יהודה ורבי לעזר
 ורבי יצחק ורבי משה ורבי יעקב בן הרב רבי לוי זל והוא
 והוא מקים קבוץ לגוים ולאיים מאפסי הארץ והיא
 קרובה מן הים שלש מילין וישבת על שפרוהנהר
 הגדול הנקרא רודי והוא הסובב כל ארץ פרובנצה ושם
 הנשיא ר' אבא מרי בר רבי יצחק זל והוא פקיד השלטון
 דמין ומשם שלש פרסאות לעיר ארליש ושם כמו
 מאתיים מישראל ובראש רבי משה ורבי טובי ורבי ישעיה
 ורבי שלמה ורבי נתן הרב ורבי אבא מרי זל ומשם
 שלשה ימים למרשיליה והיא עיר גאונים וחכמים והם
 ב קדל ת יבם כמו שלש מאות יהודים הקהל האחר
 יושבעל שפת הים למטה והקהל האחר יושבעל
 שפת הים יושבים במנדל למעלה והם ישיבה
 גדולה ותלמידו חכמים רבי שמעון בר רבי אנטוליוור
 יעקב אחיו ורבי לבארו והם ראשי של מעלה ובראש
 הקהל של מטה רבי יעקב פירפיינו העשיר ורבי אברהם
 ורבי מאיר חתנו ורבי יצחק ורבי מאיר זצל והיא עיר
 סהורה מאד על שפת הים ומשם יכנס אדם בספינה
 לעיר נינואה היושבת על שפת הים והוא מהלך ארבעה
 ימים בים ושם שני יהודים אחים רבי שמואל בן כלאם
 ואחיו שהיו מעיר סנתה והם אנשים טובים והעיר
 מוקפת הומה ואין מלך שולט עליהם כי אם השופטים
 שהם מקימים עליהם כרצונם וכל אחד ואחד מהם
 מנדל בביתו ובשעת מחלוקתם נלחמים אלו עם אלו
 על ראשי המנדלים והם מושלי הים ועושים דוניות
 א iii הנקראות

מסעות של רבי בנימין

הנקראו וליראא וחולכי לשלול ולבזככל
הסקימות שלל וזנה ומכיאם אלזינאה והם גלחמי
עם אנשי משה וביניהם ובין משה מהלך שני ימים
וזמא עיר גדולה סאר זכה כמו עשרת אלפים מנהלי
ממתי שלחם ללחום בערו המחלוקת וכל אנשי
גבורים ואימלך ואין שר שולט עליהם כי אם השופטים
אשר הם סקים עליהם זכה כמו עשרי יהודים והראש
שלחם רבי משה ורבי תיים ורבי יוסף זל ואינה מקפת
זומה והיא רחוק מן הים ארבעה מילין ויוצאין ונכנסין
אליה בספינות על יד הנחר היות בתוך המדינה ומשם
ארבע פרסאות לעיר לוקא יש כמו ארבעים יהודי היא
גדולה והראש של היהודי רבי דוד ורבי שמואל ורבי
יעקב ומשם מהלך ששה ימי לעיר רומא רבנא והיא
ראש מלכות אדום ושם כמו ר יהודים נכבדים ואין
פירעי בס לשום אדם ומהם משרתי הפפא לכשלדירוש
הוא ההגסון הנדול הסמוני על כל דת אדום ושם חכמי
גדולים ובראשם רבי דניאל הרב ורבי יחיאל משרת של
פפא והוא כהור יפה נכון וחכם והוא יוצא ובא בבית
הפפא והוא פקיד ביתו ועל כל אשר לו והוא נכדו של
רבי נתן שעשה ספר הערוך ופירושו ורבי יואב בן הרב
רבי שלמה ורבי מנחם ראש הישיבה ורבי יחיאל הרר
כשרש שיברי ורבי בנימן בר ר שבת זל והיא רומא העיר
שני חלקי והנהר שיברום חולק נאמצע המדינה חלק
אחד מצד אחד וחלק אחד מצד שני ונחלק הראשון
הבסה הנדולה שקיראין ליה שלבטר אדו רומא ושם
היה ארסון של יוליים קיסר הנדול ויש שם בניני הרב
ומעשים משונים מכל בנין שנעולם ובי המושב החרב
מן

מסעות של רבי בנימין

מן רומא לך מילין ושם שמונים היכלות משמונים
מלכים גדולים כתורה הנקראי כלם אינפירדור ממלכות
טרקיינוס ועד מלכות ממוס אביו של קרלו אשר נכש
ארץ ספרד מיד היסטקאלים בתחלה ושם היכל
שיטוס לחוץ לרומא שלא קבלהו שלש מאות יתעצו
בשניול שלא ישה מצותם שלא לקת ירושלם צלא לז
שנים וערוהם עליו בשנים ושם כמו היכל ארסון חסלך
אספסיינוס בנין גדול וחוק מאד ושם ארסון חסלך
מלגלכין ויש בתוך ארסון שלו שלש מאות וששים
ארמונים כסנין ימות השנה והקפת הארמונים
מילין והיתה מלחמה ביניהם בימי קדם ונפלו בתוך
הארסון יותר ממאה אלף בני אדם הרונים והנה
העצמות עד היום הוזה תלווי וצויר המלך ענין המלחמ
מצד ומצד מערכה לקראת מערכה בני אדם וסוסיהם
וכלי מלחמתם הכל אכן שיש להראות לבני העולם
המלחמה שהיתה בימי קדם ושם ימצא מערה שהולכת
תחת הארץ ונמצאי המלך והמלכה אשתו על כסאותם
ועם כמו מאה בני אדם שרי המלוכה וכלם חקיקים
במלאכת הרופאים עד היום הזה ושם בשלטיאני אל
אטישני ונבמה שני עמודים מנחשרת ממעשה שלמה
המלך עליו השלום ונכל עמוד ועמוד חקיק שלמה בן
דוד ואסרו לו היהודים אשר ברומא כי בכל שנה ושנה
בימי ט באב נמצאו זעיה עליהם נגרות כמים ושם
מערה שגנו שיטוס בן אספסיינוס כלי בית המקדש
שהביא מירושלם וגם מערה אחת בהר על שפת הנהר
פירנו ושם קבורים הצדיקים על עשרה הרוני מלכות
גלפני שלגון דלטרנה מצויר שמשון וכדור בידו
של A iiii

מסעות של רבי בנימן

של אמן וזמאנשלום בן רוד וגם המלך קושטדינו
 שבנת קושטדינה ועל שמו נקראת קושטדינופולין
 והוא מציד מנושר וסוסו ומצופים כזהב ויש
 בו ים ונהר ועניני ברומא שלא יוכל אדם לספרם
 וזמאנשלום לקמאת היא המדינה הגדולה שנארה
 קפיס המלך והיא טובה אבל המדינה והארץ משכלת
 ויש בה כבן של שמאות יהודים וזם חכמים גדולי נכנדי
 ארץ ובראשם רבי קונפשו ורבי שמואל אחיו ורבי זקן
 ורבי רבי גדולי וקוראין לזה פרינציפנו ומשם
 למצול הנקראת סוריינטו העיר הגדולה שבנה צינץ
 הדרעור שברה מפני פחד דוד המלך עה ויצא הים
 ונסה אותם בשני חלקי מן העיר ועד היום הזה רואי
 בני אדם השווקים והמדלים שהיו בתוך המדינה ושם
 מעין נובע מתוך התחום וימצא שם השמן הנקרא
 פיטוליו ופלקטין אותו על פני המים ומשימן אותו
 רפואות ויש מרחצאות של מים המין נובעין מתחת
 הקרקע והם על שפת הים והם כמו שני מרחצאות שכל
 אדם שישיבו שום חולי ילך וירחוץ בהם וימצא מרפא
 זמרגוע וכל החולים מבני לונברדיאה באים שם הקיץ
 ומשם ילד אדם דרך חמשה עשר מילין תחת ההרים
 הוא הבנין אשר בנה רומידוס המלך שבנה רום הכל
 עשה מפני פחד דוד מלך ישראל ויואב שר צבאו ועשה
 בנין על ההרים ותחת ההרים נאפולי המדינה והיא עיר
 בצורה מאד יושבת על שפת הים מבנין היונים ושם כמו
 חמש מאות יהודים ושם רבי חזקיה ורבי שלום ורבי
 אליה הכהן ורבי יצחק מהר ההר זל ומשם דרך יום
 עד עיר שלירפה ושם ישיבת הרופאים לבני אדום ושם
 כמו

מסעות של רבי בנימן

כמו שש מאות יהודים ושם חכמים רבי יהודה בר רבי
 יצחק ורבי מלטי צדק הרב הגדול שהיה מעיר ציפורה
 ורבי שלמה הכהן ורבי אליה היוני ורבי אברהם
 נרבוני ורבי תמון והיא עיר פוקפת הומה מצד הכנשה
 ומצד האחר על שפת הים והמגדל בראש ההר חזק
 מאד ומשם חצי יום לאמלפי ושם כמו עשרי החיים
 ושם חננאל הרופא ורבי אלישע ואבואל גור הערוב
 אל והגנים אנשי הארץ תגרים הולכי בסחורה ואינם
 זורעים אלא קונים הכל בכסף מפני שהם שוכנים על
 ההר הנבוהים ובראשי הסלעים אבל יש להם פירות
 הרבה ארץ כרמים וותים וגנות ופרדסים ואין אדם יכול
 להלחם עמם ומשם דרך יום לבנאבינטו היא עיר
 גדולה יושבת על שפת הים והר אחד ושם קהל
 מיהודים כמו מאתים ובראשם רבי קלונימוס ורבי ורת
 ורבי אברהם זל ומשם שני ימי למלכי שנארץ פוליא
 והיא ארץ פול ושם כמו מאתים יהודים ובראשם רבי
 אחיסעף ור נתן ורבי צדוק ומשם מהלך יום לאשקולי
 ושם כמו ארבעים יהודים ובראשם רבי קינטילור צמת
 חתנו ורבי יוסף זל ומשם שני ימים לטרנאה אשר על
 שפת הים ושם מתקצצים כל הרוצים לעבור לירושלם
 כי שם פורט הנמל הנכון ושם קהל מישראל כמו מאת
 ובראשם רבי אליה ורבי נתן הדרשן ורבי יעקב והיא עיר
 טובה וגדולה ומשם מהלך יום למיקילס דבר היא
 המדינה הגדולה אשר התריב המלך גילמו של ציק ליה
 ואין שם היום מישראל מפני שהיא חרבה זמן הגוים
 כמו כן ומשם יום חצי לטרנאו היא תהלת סלכות
 ארץ קלאבריא ויושביה יונים והיא עיר גדולה ובה
 כמו

מסעות של רבי בנימין

כמו שיהודים וכן הכמים וכראשם רבי סאלי ורבי נתן
 ז"ל וישראל ומשם מהלך יום ולבנות אשר על שפת הים
 ושם כמו יהודים צבעים ומשם שני ימים לאורזו אשר
 על שפת הים ארץ יקושה כמו חמש מאות יהודים
 והואש של הים רבי מנחם ורבי כלב ורבי מאיר ורבי
 סאלי ומשם קנה אדם בים דרך שני ימים לאוקיפוס
 ומה יהודים אחד ושמו ר' יוסף ועד הנה מלכות צקליה
 ומשם דרך שני ימים בים לארץ לבטה היא תהלת
 מלכות שמואל מלך היינים והיא כפר ובה כמו מאה
 יהודים ובראשם רבי שלחיה ורבי ארקוליס ומשם
 שני ימים לאכילון ושם כמו עשרה יהודים ורבי שבת
 בראשם ומשם הציונים לנסוליקון היו שבת על ורוע
 הים ומשם לפטרה יום א' דרך ים היא המדינה של
 אנטפיטו'ש המלך של יון הוא היה אחד מארבעת
 מלכים שקמו אחרי אלכסנדרוס המלך ושם בניונים
 גדולים קדמונים ושם כמו חמשים יהודים ובראשם רבי
 יצחק ורבי יעקב ורבי שמואל ומשם הציונים דרך ים
 ללפנסו ושם כמו מאה יהודים על שפת הים ובראשם
 ר' זורי ורבי שלום ורבי אברהם ז"ל ומשם מהלך יום
 וחצי לקרה ושם חוננים כמו מאתים יהודי לבדם בהר
 פורש והם זורעים וקוצרים בנחלתם וקרקותיהם
 ובראשם רבי שלמה ורבי היים ור' ידעיה ומשם שלשת
 ימים עד עיר קרינסו המדינה ושם כמו שלש מאות
 יהודים ובראשם רבי ליאון ורבי יעקב ורבי הזקיה
 ומשם שלשה ימים למיכשעיר גדולה ובה כמו אלפים
 יהודים והם האוכנים הטובים לעשות בנדימיו וארמון
 בארץ היונים ובהם תכמים גדולים במשנה
 ובתלמוד

מסעות של רבי בנימין

וכתלמוד והם גדולי הדור ובראשם הרב הנודול רבי
 אהרן קושיר משה אחיו ורבי חייא ורבי אליה תלמידי
 ורבי יקטן ואין כמותם בכל ארץ יון חוץ מכהנת
 קושטטניפולי ומשם מהלך יום לאגנרמו והוא עיר
 גדולה על שפת הים ובאים אליה תורים מכל צד ומשם
 ושם מאתים יהודים ובראשם רבי אליה משלטיחי
 ורבי עמנואל ורבי כלב ומשם דרך יום עד יבוס שם
 והיא מדינה על שפת הים ושם כמו מאה יהודי ובראשם
 רבי יוסף ורבי שמואל ורבי נתניה ומשם לרובניקת
 מהלך יום אחד ושם כמו מאה יהודי ובראשם ר' יוסף
 ורבי אלעזר ורבי יצחק ומשם מהלך יום לשינן פושמו
 ובה כמו חמשים יהודים ובראשם רבי שלמה ורבי
 יעקב והוא תהלת בלכיא שיושבים בהרים והיא האוסת
 הנקראת בלכין והם קלים כצנאים יורדים מן
 ההרים לשלול ולבוא אל ארץ יון ואין אדם יכול לעלו
 אליהם למלחמה ואין מלך יכול לשלוט עליהם ואינם
 חוקים בדת הנוצרים וקוראים שם בנייהם כשמות
 היהודים ויש אומרים שהם יהודים היו והיו קוראים
 ליהודים אחינו וכשימצאו אותם כחזים אותם ואינם
 הורגי אותם כמו שהורגי ליוני ואין להם שום דת ומשם
 שני ימים לנררני והיא חרבה ואנשי בה מעט מיני
 ומיהודי ומשם שני ימים לארמילו והיא עיר גדולה על
 שפת הים והיא עיר סגורה לבינצ'יאניש ולפי' שניש
 ולנינוכיש ולכל הסוחרו הבאים שם והיא ארץ רהבת
 ידו ובה כמו ארבע מאות יהודים ובראשם הרב ר' שילה
 ורבי יוסף הפרנס ורבי שלמה הראש ומשם מהלך
 יום לבישינה ושם כמו מאה יהודי ובראשם רבי שבת
 ז"ל

מסעות של רבי בנימן

הרכ רבי שלמה ורבי יעקב ושמם דרך שני ימים בים
 לעיר סליוסקי שבנת סליוסקי המלך אחד מארבעה
 שדי יונן שקמו אחרי אלכסנדרוס והי עיר גדולה מאד
 ובה נמו חמש מאות יהודים ושם הרב רבי שמואל ובניו
 תלמידי הכסיה והוא שם מסונה על היהודים תחת יד
 המלך ורבי שבתאי חתנו ורבי אליה ורבי מיכאל ושם
 גרות גדול ליהודים והם מתעסקים במלאכות ומשם
 שני ימים לפיטריסי ושם כמו עשרים יהודים ושם רבי
 ישעיה ורבי מכיר ורבי אליאב ומשם שני ימי לדרסה
 ובה כמו קם יהודים ובראש רבי מיכאל ורבי יוסף
 ומשם מהלך יום לקנישתולי ושם כמו עשרים יהודים
 ומשם דרך שלשה ימים דרך לאבירו חיושב על שפת
 הים מהלך חמשה ימי בין ההרים עד מדינת קושטנינה
 הגדולה והיא ראש המלכות בכל ארץ יון הנקראים
 גירזאניש ושם כסא המלך מנואל אינפרודור ושנינו
 עשר מלכים תחת ידו וכל אחד ואחד יש לו ארמון
 בקושטנינה ולהם מגדלים ומדינות ושולטים בכל
 הארץ ובראשם המלך אפריפוס הגדול והשני מינה
 דמשטוקוף והשלישי רומינוה והרביעי מקדוקוס
 החמישי אל קסוס מנלי ושאר השמות שלהם כענין
 הזה ועיר קושטאנינה בהקפדה העיר יש בה יח מיל
 וחציה על הים וחציה על היבשה והיא יושברזעל שתי
 זרועות ים אחד שיבא מים רוסיה ואחד מים ספרד וכל
 הסוחרים הבאי מארץ כבל וכל ארץ שנער וארץ מדי
 ופרס וכל מלכות ארץ מצרים וארץ כנען ומלכו רושיא
 ואונוריא ופסיצקי ובוריא וארץ לונברדיא וספרד
 והיא עיר הוסייה באים אליה בסחורה מכל הארצות בין
 בים

מסעות של רבי בנימן

ביום בין ביבשה אין כמותה בארצות חוץ מבנדור העיר
 הגדולה אשר לישמעאלים ושם כמה של תוספיה ושם
 הפפא של יונים ספני שאינם עונים להת הפפא של
 רומא ושם כמות כמנין ימות השנה ויש שם סמון גדול
 לאין מספר שמביאין אליה בכל שנה משני איי ומגדלי
 זכרכים שיש שם וכעושר הזה לא נמצא בכל הבמות
 שבעולם ובתוך הבמה עמודים של זהב וכסף ועש שיות
 של כסף וזהב יותר ממה שיוכל אדם לספר ושם יש
 מקום אחד מקום שחוק המלך כמוד לכותל הארמון
 הנקרא איפרדוסי ובכל שנה ושנה עושה המלך שם
 ביום תולדת ישו הנוצרי שחוק גדול ובאותו מקום
 מצוידי כל מיני בני אדם שבעולם לפני המלך והמלכה
 בכל מיני כסף ומביאים אריות ודובים ונמרים וחמורה
 חבר ומשלמים אותם להתקוטט זה עם זה והעופות
 כמו כן ולא נראה כשחוק ההוא בכל הארצות והוא
 המלך עמנואל בנה ארמון גדול לכסא מלכותו על שפת
 הים חוץ מן הארמון שבנו אבותיו וקרא אותו בילברנש
 וצפה העמודים והכותרות זהב וכסף צרוף וצויר כם
 כל מלחמות הקדמונים אשר היו לפניו וגם המלחמות
 אשר עשה הוא בעצמו ועשה שם כסאו של זהב ואבן
 יקרה ועטרת זהב תלויה בשלשלת של זהב על הכסא
 במדת ישיבתו תחתיה ובה מרגליות שאין שום אדם
 יכול לשער דמיהם כי בלילה אין צריכין שם נרות כי
 הכל רואין סאור המרגליות אשר מאירים להם עד מאד
 ושם עניינים שאין אדם יכול לספר אותם ומביאים מכל
 ארץ יון כל המכס בכל שנה ושנה וממלא ממנו מגדלים
 מבגדי משי וארומן וזהב ולא נראה הכני ההוא והעושר
 החווא

מסעות של רבי בנימן

ומהו בכל הארץ ואמר רבי חיים של המדינה עצמה
 עולה בכל יום עשרים אלף והונים בין שכירות החנויות
 והמקומות וסכום הסוחרים הנאים בים וביבשה והיונים
 אשר בארץ עשירים גדולי כוהב ומרגליות והם הולכים
 מלובש בגדי משי ומשכצות והב כארניה וברקמת
 על לבושהם ודוכבים על פוסים ודומים לבני כלכים
 והארץ רחבת ימים מאד בכל מיני מנדים וגם לחם ונשר
 בין הרבה מאד ולא נראה בכל הארץ כעשרם והם
 בעלי חכמה בכל ספרי היונים ואוכלים ושותים איש
 תחת גפנו ותחת תאנתו ושוכרים מכל לשונות הגוים
 הנקראים להם עוים ללחום עם השלטון מלך תוגרמים
 והם הנקראים טורקוש מפני שאין להם להב לב
 למלחמה והם נחשבים כנשים אשר אין בהם כח לעצור
 ואין היהודים בתוך המדינה בינם כי העבירים אחר
 ורוע המים ורוע ים שופיא מקיף עליהם מצד אחד
 ואינם יכולים לצאת אלא דרך ים לסחורה עם כעלי
 המדינה ושם כמו אלפים יהודים רבנים ומהם כמו
 חמש מאות קראין בעד אחד וביניהם ובין הרבנים שהם
 תלמידי חכמים סמיצה ובראשם רבי אנטליון הרב ור'
 עובדיהור אהרן כושפו ורבי יוסף שאגיני ורבי אליקים
 הרנס וביניהם אומנים של בגדי משי ופותרים הרבת
 ועשירים גדולים אכל אין מניחין שם יהודי לרכוב על
 סוס חוץ מרבי שלמה המצרי שהוא רופא למלך ועל
 ידו מוצאים היהודים ריוח גדול בגלותם כי בגלות כבר
 הם יושבים והשנאה רבה עליהם על ידי הנדסקנין
 עובדי העוריות שמסליכין המים המטונפים שלהם
 מחצות לפני פתחי בתים ומלכלכין היהודים ועל זה
 שונאים

מסעות של רבי בנימן

שונאים היונים כל היהודים בין טוב ובין רע כי מכבדים
 עולם עליהם ומכים אותם בחוצות ומעבדים אותם
 בפרך אבל היהודים הם עשירים ואנשים טובים בעלי
 חסד וספור ומינלים הגלות בעין יפה ושם המקום
 שדרים בו היהודים פירא ומשם שני ימים ודרך ים
 לרודוסטו ושם קהל ישראל כארבע מאות ובראשם
 רב משה ורבי אביה ורבי יעקב ומשם שני ימים
 לנאלימולי ושם כמו מאתי יהודים ובראשם רבי אליה
 קמיד ורבי שנתי וטפא ורבי יצחק מינש ובלשון יון
 קירין למגדל מינש ומשם ב' ימים לקלש ושם כמו
 חמשים יהודים ובראשם רבי יהודה ורבי יעקב ורבי
 שמעיה ומשם שני ימים למיטילי סאיי היס ושם באי
 קהלות ישראל כעשרה מקומות ומשם שלשה
 ימים דרך להיכא ובה כמו ארבע מאות יהודי ורבי אליה
 ורבי תימן ורבי שנתי ובראשם רבי שמריא ורבי
 שלוקטין כמנו המצטיקי ומשם שני ימים לאיסמו
 ובה כמו שלש מאות יהודים ובראשם רבי שמריא ורבי
 עובדיה ורבי יואל ושם באיים קהלות רבות ישראל
 ומשם שלשה ימים דרך ים לאודוש ובה כמו ארבע
 מאות יהודים ובראשם רבי אבא ורבי הננאל ור' אליה
 ומשם ארבעה ימים לדופאוס ושם יהודים רבנים וקבוץ
 ועוד יש שם יהודים מיני קפרוסין והן האפיקורוסין
 וישראל פנדין אותן בכל מקום והם מחללי ליל שבת
 ושומרי ליל ראשון ומשם ב' ימים לקורקוס היא תחלת
 ארץ אדו הנקראת ארמני והוא תחלת סמסלת טורקוש
 בעל ההרי מלך ארמניא המולך עד מדינת הדוכי ועל
 ארץ התוגרמי הם הנקראי טורקוש ומשם שני
 ימים

מסעות של רבי בנימין

ימים למלמי שטרש היא ארשיש היושבת על הים יען
הנה מלכות היונים הנקראים גריניש ומשם שני ימים
לאנכוכי הגדולה היושבת על נהר פיר נחל יבוק הירד
בנהר הלכנו מארץ חמת והיא העיר הגדולה שבנה
אנכוכים המלך יש על המדינה הר גבוה מאד והתום
סקת הנה ובראש הנהר טעין ושם אדם ממונה על
הטעין ומשלט את המים בנשרים תחת הקרקע אל בתי
הגדולים אשר בעיר ומצד העיר האחר מקיף אותה
הנהר והיא עיר בצורה מאד ממשלת פריצין אמונט
הפטיבין הפפאויש בה כמו מנין מישראל והם אומני
הזנכית ובראשם רבי מרדכי ורבי חיים ורבי ישמעאל
ומשם שני ימים לליגא היא לנדקיא ובה כמו סאתים
יהודים ושם רבי חייא ורבי יוסף ומשם שני ימים לניצל
היא בעלגור תחת הר הלכנו הסמוכה לאומה קורין
לא אלהשישין זאינים מאמינים בדת הישמעאלים אלא
לאחד שחושבין אותו כמו נביא כנבט וכל מה שיאמר
להם יעשו אם למות אם לחיים וקורין לו חידק חשישין
והוא הזקן שלהם ועל פיו יצאו ועל פיו יבואו כל אנשי
ההרים ומקום ישיבתו בעיר קרמוס היא קדמות בארץ
סיוון והם בעלי אמונה ביניהם על מאמר הזקן שלהם
ומפחדים בכל המקומות מהם מפני שהודנין ארו
המלכים במסירה ומהלך ארצם שמנה ימים והם
נלחמים עם בני אדום הנקראים פרנקוש עם השלטון
טריפול היא טראבלוס של שאם ובימים ההם הרעיש
הארץ של טריפול וכסה הרבה מן הנונים ומן היהודים
כי נפלו הכתים והחומות עליהם והיתה מפולת באותו
זמן ובכל ארץ ישראל מתו יותר מעשרים אלפים בני
אדם

מסעות של רבי בנימין

אדם בימי ההם ומשם מהלך יום לליגל האחרת שהוא
גבול בני עמון ושם כמו קני יהודי והי ממשלת ז' הנלמסין
והשלטון שלהם גיליאנוס אינכילינו ושם מצאו מקום
הכמה שהיא לבני עמון בימים ההם ושם שקיץ בני עמון
יושב על קטנה הנקרא כסא והוא עשוי מאבן ומצורתה
זהב ושתי נשי יושבו מימינו ומשמאלו מזה אחת ומזה
אחת ומזבחה לפניו שהיו מזבחי ומקטרין לפניו בזמן
בני עמון ובה כמו מאתי יהודי ובראשם רבי מאיר ורבי
יעקב ורבי שמחה והיא על שפת הים של ארץ ישראל
ומשם שני ימים לבירוס היא בארות ושם כמו חסדי יהודי
ובראשם רבי שלמה ורבי עובדיה ורבי יוסף ומשם
מהלך יום אחד לציידה היא צידון והיא עיר גדולה ובה
כמו עשרי יהודים וקצת מהם כמו עשרה מילין אומה
אחת נלחמי עם אנשי צידון והאומה נקראת דוגיאין
והם הנקראי פנאנוש כופרים ואין להם דת ויושבים
בהרי הגדולה ובנקיקי הסלעי ואי מלך ושר שולט עליה
כי מעצמם הם יושבי בין ההרי והסלעי ועד הר חרמון
גבולם מהלך שלשה ימים והם שטופי זמה והוא לוקח
את בתו ויש להם חג אחד בשנה ובאי כלם אנשי ונשי
לאכול ולשתות ביחד וחולפי נשותיהן כל אחד ואחד
עם חכירו ואוטריו שהנפש בעת יציאתה מנוף אדם טוב
תכנס בננוף ילד קטן הנולד באותה שעה שתצא הנפש
מנופו ואם אדם רע הוא תכנס בננוף הכלבאו בננוף
הכמה זה דרכם כפל למו ואין ביניהם יהודי כי אם
כאי ביניהם בעלי אומנו וצנעו ויושבי ביניהם באומנו
ובסחורה וחזורי לבתיהם והם אוהבי ליהודי והם קלי
על ההרי ועל הנבעות ואין אדם יכול להלחם עמם

מסעות של רבי בנימן

ומשם מהלך יום לצור החדשה והיא עיר טובה מאד
ונמל הפורש שלה בתוך העיר ונכנסות הספינות בתוך
שני המנדלים ובלילה ישליכו בעלי המכס שלשלת
של כחל בין מגדל ומגדל ולא יכול אדם לצאת לא
כאנה ולא בשום דרך לנגוב דבר מן הספינות ואין
דבר או פורש נמל ההוא ככל הארץ כמוהו והיא עיר
יפה ובה כמו ארבע מאות יהודים וביניהם חכמי תלמוד
ונראשם רבי אפרים מצרי דיין ורבי מאיר מקרקשונה
נר אנדה ראש הקהל ויש ליהודים שם ספינות בים
ושם אומני הזכוכית הטוב הדוע צורי החשוב בכל
הארצות ושם ימצא הסוקר הטוב ועולה אדם בחומת
צור החדשה ורואה צור המעטירה אשר כסה אותה
מים והיא רחוקה מן החרש כוריקת אבן ואם ירצ אדם
לכא נאני בים רואה המנדלים והשווקים והחוצות
והארמונים בקרקע הים והיא צור החדשה עיר סחור
באים אליה מכל מקום ומשם יום אחד לאקדי היא
עכו אשר היתה לנבול אשר והיא תחלה ארץ ישראל
והיא יושבר על הים הגדול ושם נמל גדול שקורין
פורטו לכל הנודרים ההולכים לירושלם כספינות
ויורד לפניו נהר הנקרא נחל קדומים ושם כמו סאתים
ויהודים ובראשם רבי צדוק ורבי יפת ורבי יונה זל ומשם
גפרסאור לנימש היא נד התפה אשר על שפת הים
ומצד אחד הר הכרמל עליה ובתחתית ההר קברי ישראל
רבים ושם בדר מערת אליהו זל ועשו שם שני בני
אדום כמה וקראה שנס אליש ובראש ההר ניכר מקום
המזבח ההרוס שרפא אליהו זל בימי אחאב והוא מקום
המזבח העגול כמו ארבע אמות ובתחתית ההר יורד
נהל

מסעות של רבי בנימן

נחל קישון בצדו ומשם דפרסאות לכפר נחום והוא
כפר נחום והוא מעין מקום על הכרמלי ומשם ששה
פרסאות לשזיריא היא נד אשר לפלשתים ושם כמו
עשרה יהודים ומאתים כותיים הם היהודי השומרוני
הנקרא שפרטניש והיא עיר יפה וטובה מאד על הים
מננין קיסר אינפרדור המלך וקרא שמה קיסריה ומש
חצי יום לקפו היא קעילה ואין בה יהודי ומשם חצי יום
לשגורנ והיא לון ושם יהודי אחד צנע ומשם יום
לשגשרת היא שוסרון ועדן ניכר שם ארמון אחאב
מלך ישראל והיא היתה עיר בצורה בהר מאד ובה מעייני
וארץ נחלי מים ונגות ופרדסים וכרמים וותים ואין שם
יהודים ומשם שני פרסאות לנבולש היא שכס בהר
אפרים ואין שם יהודים והיא יושבת בעסקיני הר
גריזים והר עיבל ובה כמו מאה כותיים שומרים תורת
משה לבדה וקורין להם שמריטנושי ויש להם כהנא
מורע אהרן הכהן עה וקורין להם אהרני ואין מתחתני
עמם אלא כהנים עם כהנים שלא יתערבו עמם אבל הם
כהני תורתם ועושים זבח ומעלים עולה בכנסת שלהם
בהר גריזים כמו שכתוב בתורה ונתת את הכרמה
על הר גריזים והם אומרים כי הוא בית המקדש ומעלים
עולה ביום פסח ובימים טובים על המזבה שבנו בהר
גריזי פהאבנים שהקימו בני ישראל פסעכרו הירדן
והם אומרים כיהם פשבט אפרים וביניהם קבר יוסף
הצדיק בן יעקב אבינו עליו השלום שנאמר ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל מצרים קברו בשכם
ואין להם שלש אותיות ה' וז' וע' המן
הכרהם אבינו ואין להם הוד' חמן יצחק אבינו ואין
להם B ij 3 3

מסעות של רבי בנימן

ליום חסד עמן יעקב אבינו ואין להם ענוה ונמקו
אלו האותיות משימין ה' וכוה הדבר נכרי שאינם מורע
ישראל כיהם יודעי תורת משה חוץ מאלו שלש אותיות
ושמרי עצמם מטומאת מת ועצב וחלל וקנר והבגדו
שלגשו בכל יום מסירי מעליהם בשעת לכתם לכיור
הכנסת שלהם ורוחצו גופם כמי ולבשו בגדי אחרים
זכן מנהגם בכל יום ובהר גרזי סעינות ופרדסים והר
עיכל יכש כאבני וסלעים וביניהם בעסק עיר שכה
ומשם ארבע פרסאות להר הגלבוע וקראו להם אדום
מינוטולכוני והיא ארץ יבשה מאד ומשם הפרסאות
לעסק אילון וקיראין אותו אדום וואל דלונא ומשם
פרסא אחת להר המוריה לגואן דוד היא עיר גבעון
הגדולה ואין שם יהודי ומשם שלש פרסאו לירושלם
היא עיר קטנה ובצורה תחת שלשה חומות וכה אנשי
הרבה עקובין וארמים ויונים וגורגין ופרנקוש מכל
לשונות הגוים ויש שם כית הצביעה שקונין אותו
היהודי ככל שנה מהמלך שלא יעשה שום אדם צביעה
בירושלם כיואם היהודי לנרם והם מאתי יהודי רבים
תחת סודל דוד כפאת המדינה ובחומת שכמנדל דוד
הבנין הראשון של יסוד כמו עשר אמות מבני הקדמוני
שבנו אבותינו והשאר בנין ישמעאלי ואין בכל העיר
בנין חוץ יותר סמנדל דוד ושם שתי בתי אשפיטלי
ויוצאי ממנו ארבע מאות פרשי ושם ינחו כל החולים
הבאי שם ונותנין להם כל ספיקם בחיותם ובמותם
ובכית שני קוראין אותו שפתלי שלמן והוא ארמון
שעשה שלמה המלך ושם חוני בשפיתלי ויוצאי ממנו
ד מאות פרשי בכל יום למלחמה חוץ מן הפרשי הבאי
מארץ

מסעות של רבי בנימן

מארץ פרנקוש ומארץ אדום ונודדי על עצמם ויעמדו
ימי או שנים עד כלאת נדרם ושם הנמה הגדולה
שקירין עפולקרי קבר אותו האיש שהולכין כל הנודדי
אליו ויש בירושלם ארבעה שערי שער הקירי שער
אנרם ושער דוד ושער ציון ושער יהושפט לפני בית
המקדש שהיה בימי קדם ושם סמלו דימינו והוא
היה מקום המקדש וננה עליו עמר בן אל כטאב כיפה
גדולה ויפה עד מאד ואין מכניסין שם נוי שום צלם ולא
שום חמונה אלא שבאי להתפלל תפלתם ולפני
אותו מקום כותל מערבי אחד שהכותל שהיו במקדש
בקדש הקדש וקיראין אותו שער הרחמי ולשם באו
כל היהודי להתפלל לפני הכותל בעזרה ושם
בירושלם בבית שזיה לשלמה ארוות הסוסים אשר בנה
שלמה בנין חוק מאד מאבני גדולות ולא גראה כבנין
ההוא בכל הארץ ושם נרצה עד היום הזה הכריכה שהיו
שיחטין בה את זבניהם וכל היהודי שם כותבי שמם
על הכותל ויצא אדם כשער יהושפט ושם מדבר העמי
ושם מצבת יד אבשלום וקבר עוויה המלך ושם כעין
גדול מי השילות בנהל קדרון ועל המעין בנין גדול מימי
אבותינו ולא ימצא שם אלא סים מעמי ואנשי ירושלם
רוכס שותי כמי המטר שיש להם גבי בנתיהם ועולים
מעמק יהושפט אל הר הזתאי כי אין בני ירושלם והר
הזתאי אלא העמק בלבד ומהר הזתאי רואי ים סדום ומים
סדום לנציב מלה שהיא היתרה אשתו של לוט שני
פרסאות והצאן לוחכות מכנה ואחר כך חזרת וצומת
כבראשונה וכל ארץ הכנר ונחל השטים על הר גבו
ולפני ירושלם הר ציון ואין בנין בהר ציון כי אם במדה
B iii ב א אחת

מסעות של רבי בנימן

אחת לנוצרים ולמני ירושלם כמו שלשה בתי של
 קברי ישראל שהיו קוברין סתיהם בימים ההם וקבר
 יש בו תאריך אבל בני אדום הורסין מן הקברים וכוונים
 מהם בתיהם מן האבנים וסביב ירושלם הרים גדולים
 ובהר ציון קברי בית דוד וקברי המלכי אשר קמו אחיו
 ואינו גבר המקום כי היום טו שנה נפל כותל אחד
 מהכמה אשר בהר ציון וצוה הפטריארקה אל הכהן
 לבנות הכמה החיית ואמר לוקח ארץ האבני מחומת
 ציון הקדמוני ובנה בהם הבמה והוא עשה כן שכר פועלי
 כשכר ידוע כמו כ אנשים והיו מוציאין ארץ האבנים
 מיסוד חומת ציון ובין האנשים ההם היו שני אנשים
 אחדים בעלי ברית ויום אחד עשה להברו משה ואחר
 אכילתן באו אל המלאכה אמר להם הפסוקה מדוע
 אהרתם לכא ענו מה יש לו בשעה שילכו חזרנו לסעוד
 בעש אנהנו מלאכתנו והם היו מוציאין ארץ האבנים
 והקיסר אבן ומצאו פי הסערה ואמר אחד לחברו נכנס
 ונראה אם יש ממון הלכו כמבוא המער עד שהגיעו אל
 ארסון אחד גדול בנוי על עמודי שיש מצופ בכסף זהב
 ולפניו שולחן ושרביש הזהב ועטרת זהב והוא קבר דוד
 מלך ישראל ולשמאלו שלמה כסוכן וכן קברי כל המלכי
 הקבורי שם מסלכיה יהוד ושם ארנוות סגור שאין אדם
 יודע מה נרוכס ורצו שני אלו האנשי ליכנס בארסון
 והנה רוח סערה ספי המערה והכה אותם ונפלו לארץ
 כמתים ושכנו שמה לארץ עד הערב והנה רוח אחר בא
 וציעק כקול אדם קומו צאו מן המקו הזה ויצאו רחופ
 משם האנשי סבוהלי והלכו א הפטריארקה והנידו לו כל
 הדברי ושלח הפטריארקה להביא לפני רבי אנרה הסיד
 הפרוש

מסעות של רבי בנימן

אפרוש א קושטניטי שהיה מאבלי ירושלם וספר אליו
 הדברי עפ שני האנשים האלו שכאו משם וענה לו
 ר אנרהם ואל כי קברי בית דוד למלכי בית יהודה הם
 ולמהר שלחו בשביל שני האנשי ומצאו אות כל אחד
 ואחד מושכבעל מטתו ומחדו ואמרו לא נכנס שם כי
 אין חפץ ה להראות אותו לשו אדם וצוה הפטריארקה
 לסתום אותו מקום ולהעלימו מבני אדם עד היום הוד
 ור אנרהם החסיד הזה ספר לי כל אלו הדברים ומשם
 שני פרסאור לבית לחם יהודת הנקראת בית לחם
 וקרוב לבית לחם כחצי מיל מצבת קבורת רחל על אם
 הדרך והמצבה עשויה מאחת עשרה אבנים לסגן בני
 יעקב ועליה כיפה בנויה על ד עמודים וכל היהודים
 והעובדים חותמים שם על אבני המצבה וכבית לחם
 שנים עשר צנעים יהודים והיא ארץ נחלי טים בורות
 ומעיניות ומשם ש פרסאות להכרון אבל מדינת
 חברון היתה בהר והיא תרבה היום הנה ובעמק השדה
 בשרה הסכפלה שם העיר ושם הבמה הגדולה שקורין
 טנט אברהם והיא היתה כנסת יהודים בימי ישמעאלים
 ועשו שם הנוי ששה קברים על שם אנרהם ושר יצחק
 ורבקה יעקב ולאח ואומרי להולכי שהם קברי האבות
 ונתנין שם ממון אבל אם יבא יהודי שיתן שכר
 לשוער של מערה יפתח לו פתח כחול שהיה עשוי סימי
 אכותינו עה וירד אדם למטה כנר דלוק כשדו במערה א
 ולא ימצא שם כלום וגם בשנייה עד שיבא אל
 השלישית והנה שם ששה קברים קבר אברהם
 יצחק ויעקב ושרה ורבקה ולאח אה כנגד זה
 גלס חתומים אותיות תקייה על קבריהם על קבר
 ב ד B iij אנרהם

מסעות של רבי בנימן

24

אברהם חקוק זה קבר אברהם אבינו ע"ה ועל קבר יצחק
 כמו כן ועל כל הקברים גם כן וכן לכלם. ובמסעיה
 מדל קץ שם עשית אחת דולקת ביום ונלילה על
 הקבר ושם חכיות מלאות עצמות מישר שהיו מביאים
 שם מיתיהם בית ישראל כל אחד וא' עצמות אבותיו
 זמנית שם עד היום הזה ובקצה שדה המכילה ביתו
 של אברהם אבינו עליו השלום ומעין לפני הבית ואין
 מניחי שם לעשות כבוד אברהם. ומשם
 חמשה פרסאות לבית נבין והיא מרשה ואין שם אלא
 שלשה יהודים. ומשם חמשה פרסאות לטוין ר' ריש
 נבא ל'יש היא שונם ויש בה ג' מאו יהודי. ומשם
 שלשה פרסאות לשנט שמואל דשילה היא שילה
 הקרובה לירושלם ב פרסאות וכשלקחו בני אדום
 את רמלה היא רמה מיד בני ישמעאל מצאו קברו של
 שמואל הרמתי אצל כנסת היהודים והוציאוהו בני
 אדום מקברו והוליכוהו לשילה ובנו עליו כמה גדולה
 וקראו אותו שנט שמואל דשילה עד היום הזה. ומשם
 שלשה פרסאות להר מורי' לפימה היא גבעת שאול
 ואין בה יהודי והיא גבע בנימן. ומשם שלשה פרסאות
 לבית נובי היא נוב עיר הכהני וכאמצע הדרך שני הסלעי
 של יהונתן שם האחד בוצץ ושם השני סנה ושם שני
 יהודים צנעים. ומשם שלשה פרסאות ל'מש היא
 הרמה ושם מכנין החומות מימי אבותינו כי כך מצאנו
 כתוב על האבנים ושם כמו שלשה יהודי והיא היתה
 עיר גדולה מאד ושם בית הקברות גדול לישראל
 שהלך שני מילין. ומשם ה פרסאות לנאפה היא יפו
 אשר על שפת הים ושם יהודי אחד צנע. ומשם ג'
 פרסאות

מסעות של רבי בנימן

25

פרסאות לאילין היא יבנה ועדין נראה מקום המדרש
 ואין בה יהודים עד הנה גבול אפרים ומשם ב פרסאות
 לפלמ'ס היא אשדוד אשר לפלשתים החרבה ואין בה
 יהודים. ומשם שני פרסאות לאשקלונה היא אשקלון
 החדשה שבנה עירא הכהן אל על שפת הים והיו קורין
 אותה מתחלה בניכרה והיא רחוקה מאשקלון הקדומה
 התרבה ד פרסאן והיא עיר גדולה מאד ויפה וביאים ליה
 מכל מקום לפתורה כי היא יושבת בקצה גבול מצרים
 ובה כמו מאת מ' יהודים רבנים ובראשם רבי צמח ורבי
 אהרן ורבי שלמה ושם כמו מ' קראן ושם כותיב כמו
 ג' סאות ויצם בתוך העיר בור שקוראין לו ב'ראברהים
 אל כליל אשר הפר בימי פלשתים. ומשם לפנוולש
 היא לוד. ומשם יום וחצי לז'יון היא ירעאל ושם מעין
 אחד גדול ובה יהודי אחד צנע. משם שלשה פרסאות
 לשיפוליה היא צפורי ושם קברו של רבינו הקדוש ורבי
 חייא שעלה מבלל ויונה בן אפתי הנביא והם קבורים
 בה ריש שם קברים הרבה ומשם ה פרסאות לטיבריה
 היושבת על הירדן הנקראים כנרת ושם גופל הירדן
 ושופך ים המלח אל ארץ הכנר והוא המקום הנקרא
 אשדות הפסגה ויוצא ונופל בים סודים הוא ים המלח.
 ובטבריה כמו ג' יהודי ובראשם רבי אברהם החזוה ור'
 כותר ורבי יצחק ושם מים חמים ניכעי מתחת הארץ
 וקורין להם חמי טבריה ושם כנסת בלב בן יפונה
 בקרוב ושם מקום קברי ישראל ושם קברו של רבן
 יוחנן בן זכאי ורבי יהונתן בן לוי הכל בגליל התחתון.
 ומשם שני ימי לטימן היא תמנתה ושם קבר שמואל
 הצדיק והרבה מישראל. ומשם יום לעטרת היא
 גוש

מסעות של רבי בנימן

גוש חלב ושם כמו יחזיקים ומשם זפרטאות למין
 היא סרוק ושם מערה א קרוב משם זשם קברי חלל
 ושם אי ושם כ קברים מתלמודיהם ושם קבר ר בנימן
 בר יפת זר יהודה בן בתירה ומשם זפרטאות לעלמה
 ושם נ יהודים וגית הקברות גדול לישראל ומשם חצי
 יום לקאריס היא קדש נפתלי על שפת הירדן ושם קבר
 ד אלעזר בן ערד ור אלעזר בן עזריה וחוני הפעול ולשכנ
 רבי יוסי הגלילי ושם קבר ברק בן אבינוע ואין בה יהוד
 ומשם יום לנליגים היא דן ושם מערה אחת ומשם יוצא
 הירדן עד דרך נ מילין מתחבר אליו נחל ארנן הירד
 מנוכח מואב ולפני המערה נכר מקום המובח של פסל
 פינה שהיו עובדים בני דן בים ההם ושם מקום המזבח
 של ירובעם בן נכט שהיה שם עגל הזהב ועד הנה נבול
 ישראל מצד הים האחרון ומשם כ ימים עד דמשק העיר
 הגדולה היא תחלת ממשלת נור אל דין מלך תוגרם
 הנקראי שורקוש והיא עיר גדולה ויפה עד מאד ומקם
 חום והיא ארץ גזורה ופרדסי מהלך שני מילין מכל צד
 לא נראה מדינת פירות בכל הארץ כמוה ויורדים אליה
 בהר הרמון אמנה ופרפר כי היא יושבת תחת חרסון
 אמנה יורד כתיך העיר והולכים המינים עליה גשרים
 על גל בתי הגדולים ובחוצות ונשוקים והיא ארץ
 סחורה לכל הארצות ופרפר הולך בין הגזרה
 והפרדסי חוץ לעיר ומשקן ממנו כל הגנות והפרדסים
 שלהם ושם כמיסה אחת לישראלים הנקראת גומאע
 דומסק אין כננין ההוא ככל הארץ ואומרי כי היא הית
 צדמונת בן הדר ושם עשוי במלאכה ההרטומים
 גותל של זכוכית ועשו בו חרין כננין יסורת החמה
 ויכנס

מסעות של רבי בנימן

ויכנס שמה השמש ככל אחד ואחד מהן ויורד בו על
 מדרגו יב כנגד שעות היום ובני אדם מכירי בו טעות
 היום ובין הארמון בתים בניינים נוהב וככסף והוא גדול
 כמו גיית אחת ויכולין ליכנס בתוכ לרהוץ כמו נ אנשי
 ושם תלוי בתוך הארמון צלע אחת מענק אחד ארכוס
 ורתות ורחבו כ זרתות והו היה מלך ענק מן הקדמוני
 ושמו המלך אבכמו שכך מצאו חקוק על אבן אהת על
 קברו ובה כתוב שמלך בכל העולם ויש בהכמו שלשת
 אלפי ישראל וביניה תלמידי הכמים ועשירים ושם
 ראשו ישיב של ארץ ישראל ושמו רבי עזרא ואחיו שר
 שלום אב בית דין רבי יוסף החמישי בישיבה ורבי
 מצליח ראש הסדר הדרשן רבי מאיר פאר החכמים
 ורבי יוסף אבן פלאת סוד הישיבה ורבי הימן הפרנס
 ורבי צדיק הרופא ושם בן הקראין כמו מאתים ופן
 הכותים כמו ארבע מאות וביניהם ילום ואין מתחתנים
 אלועם אליו ומשם מהלך יום לגלעד והיא גלעד ושם
 ישראל כמו ששים ובראשם רבי ערוק והיא רחבת ידים
 נתלי פים וגנות ופרדסים ומשם חצי יום לסלכת
 היא עיר סלכת ומשם לבעל בלך חצי יום והיא
 בעלת בנקעות הלכנון אשר בנה שלמה לבנה
 פרעה ובנין הארמון מאבנים גדולות אורך האבן
 עשרים ורתות ורחבה שתיים עשרה ורתות ואין
 בין אבן ואבן כלום ואומרים בני אדם שלא נעשה
 בנין זה אלא על ידי אשמדאי ובראש המדינה מעק
 גדול יוצא והולך באמצע המדינה כמו נהר גדול
 ועליו ריחים ונזרות ופרדסים בתוך המדינה ונז
 תדמור במדבר אשר בנה שלמה כמו זה בנין אבני
 גדולות

מסעות של רבי בנימין

גדולות והעיר תדמור מוקפת חומה והי כבוד רחוק
 כן הישוב וכבעלת הנזכרת ארבעה ימים וכאלפ
 יהודים נתדמור גבורי מלחמה ונלחמים עם בני אדם
 ועם בני ערב שהם תרת סמשלת נוף אלדן ועוזרים
 לסכניהם הישמעאלים ובראשם רבי יצחק היוני ורבו
 נתקורכי עוזיאל זל ומשם לקריתין מהלך חציונים
 והוא קריתים ואין בה יהודים אלא אחד צבע ומשם
 דרך יובל לחמה והיא חמת היושבת על נהר יבוק תהיה
 הר הלכנו ובימים הרם בא רעש גדול בעיר ומתו ביום
 אחד חמשה עשר אלף אנשי ביום אחד ולא נשארו כי
 אם שבעים איש ובראשם רבי עזריה הכהן ושך אבואל
 גאלב ומכתרי ומשם הציונים לשהא היא חצור
 ומשם שלשה פרסאות ללמדין ומשם מהלך שני
 ימים לחלב היא ארבע צובה והיא עיר מלוכה לסלך נוף
 אלדן ובתוך העיר ארמונו מוקף חומה גדולה מאד
 ואין בה מעין ולא נהר אלא מימי המטה הם שותים
 וכל אדם יש לו בור בכיתו שקורין אלנוכבה כמו אלף
 וחמש מאות מישראל ובראשם רבי כשה אלקושפנדיני
 ורבי ישראל והביטת ומשם שני ימים לבגליץ היא
 פתחה על נהר פרת ועד היום הזה שם מגדל בלעם בן
 בעור שם רשעי ירקב שכנה על ענק שעות היום ושם
 כמו מנין יהודים ומשם הציונים לקלע גבר הוא סלע
 מדברה והיא נשארה לכנו ערב בשעה שלקחו התגורמי
 ארצם והבריחו אל המדברות ושם כמו אלפים יהודים
 ובראשם רבי צדקיה ורבי חייא ורבי שלמה ומשם
 יום לדקיא והיא כלנה בתהלת ארץ שנער החולקת בין
 מלכות התגורמים וארץ שנער ובה כמו שבע מאות
 יהודים

מסעות של רבי בנימין

יהודים ובראשם רבי זכאי ורבי נדיב והוא סניא נהור ורבי
 יוסף ושם כנסת מבנין עזרא הסופר בעלותו מנבל
 לירושלם ומשם שני ימים לחרן הקדמונה ובה כמו
 עשרים יהודים ושם כנסת עזר כמו כן ובאותו מקו שהיה
 שם ביתו של אברהם אבינו אין עליו בנין הישמעאלים
 מכבדי אותו מקים ובאים שם להתפלל ומשם מהלך
 שני ימים ומשם יוצא נהר אל ככור והוא חבור והוא
 הולך לארץ מדיונופל בהר גזון ושם כמו מאתים יהודים
 ומשם שני ימים לנציבין והיא עיר גדולה ובהלי מים ובה
 כמו אלף יהודים ומשם שני ימים לנזיר כן עמר והוא
 בתוך נהר הדקל להגלי הרי אררט מהלך ד' מילין למקו
 שנתה שם תברת נח אכל עמר בן אל כטאב לקת את
 התיבה מעל ראש שני ההרים יעשה אותה כנסת
 לישמעאלים ובקרוב התיבה כנסת עזרא הסופר עד
 היום הזה ובימים ט באים יהודים מן המדינה להתפלל
 שם ובאותה מדינה של גזירה עמר בן אל כטאב כמוד
 אלפים יהודים ובראשם רבי מוכתר ורבי יוסף ורבי חיי
 ומשם כ' ימים לאל מוצל הוא אשור הגדולה ושם כמו
 אלפים יהודים ובראשם רבי זכאי הנשיא מורע דוד
 מהלך ור' יוסף הסמונה ברהן אל פלך והוא חוזה לסלך
 זין אל רין אחיו של נור אלדן סלך דמשק והיא תהלת
 ארץ פרס היא עיר גדולה מאד מימי קדם והיא יושבת
 על נהר חרקל ובינה ובין נינוה הנשר לכר והיא חרבת
 אכל יש שם כפרים וכרכים רבים ומנינוה מהלך פרסה
 עד עיר אדבאל והעיר נינוה על שפת חרקל ובמדינת
 אשור כנסת עובדיה וכנסת יונה בן אמתי וכנסת נחיים
 האלקושי ומשם מהלך שלשה ימים לדתבה היא
 דהובות

מסעות של רבי בנימן

דחובות אשר על שפת נהר פרת ובה כמו אלפי יהודי
 זבראשם רבי חזקיה ורבי אהוד ורבי יצחק והיא עיר
 פיקפת חום ויפה עד מאד וגדולה ובצורה וסביבותיה
 ציפה ופרדסים ומשם מהלך יום לקרקסא היא
 כרכמיש על שפת נהר פרת ובה כמו חמס מאות יהודי
 זבראשם רבי יצחק ורבי אלחנן ומשם שני ימים לאל
 זבר היא פום נדיתא אשר בנהרדעא ושם כמו
 אלפים יהודים וביניהם תלמידי חכמים ובראשם חן
 הרב ורבי משה ורבי אליקים ושם קבר רבי יהודה ורבי
 שמואל ולפני כל אחד ואחד בית כניסתו אשר בנו
 הם לפני מותם ושם קברו של רבי כסתנאי הנשיא
 ראש הגולה ורבי נתן ורבי נחמן כר פפא ומשם
 חמשה ימים לחרדה ושם כמו חמשה עשר אלף
 יהודים ובראשם רבי זקן ורבי יוסף ורבי נתנאל ומשם
 שני ימים לעוקברה היא המדינה אשר בני יבנה מלך
 יהודה ובה כמו עשרת אלפים יהודי ובראשם ר' יהושע
 זר נתן ומשם שני ימים לבנדאד היא העיר הגדולה
 ראש ממשלת כל יפת אמיר אל פומנן אל עבאסי
 פמסמית הנביא שלהם והוא הממונה על דת
 הישמעאלים וכל מלכי ישמעאל מורים לו והוא
 עליהם כמו הפמא על הנוצרים ויש לו ארמון בתוך
 בנדאד מהלך שלשה מילין ובתוך הארמון עיר גדול
 סכלמיני אילני העולם בין עושי פרי ובין שאינן עושין
 פרי ושם כל מיני חיות ובתוך העיר מקודשים באים
 מנהר חרקל ובשעה שירצה לטייל עצמו בו ולשמח
 וללכת צדים לו עופות וחיות ודגים ובא לארמונו עם
 עציני ושריו ושם המלך הגדול א עבאסי חאפצי והוא
 אהב

מסעות של רבי בנימן

אהב ישראל מאד ולפניו משרתים רבים מישראל והוא
 יודע ככל הלשונות ונקי כתורת משה וקורא וכותב
 בלשון הקדש ואינו רוצה ליהנות אלא מיגיע כפיו ועושי
 מחצלאות ונותן חותמו בהן ופוכרין אותם שריו
 בשוק וקונים אותם גדולי הארץ ומדמיהן הוא אוכל
 ושותרה והוא איש טוב ובעל אמונה ודובר שלום לכל
 הכריות ואינן יכולים בני ישמעאל לראותו והתעורר
 הנאים מארץ מרחק ללכת למיקדה בארץ אליסן
 מנקשים ללכת לפניו ואומרי לו מה ארמון אדונינו אור
 הישמעאלי וזהר תורתנו הראנו זיו פניך ואינו הושש
 לדבריהם ובאים שריו ועבדיו המשרתים איתו ואומרי
 אדונינו פרוש שלומך על האנשי הפאים מארץ מרחק
 הבתאים לחסות כצל געמיתך ובאותה שעה ירבו
 ומגית כנף בגדו סן החלון וכאי התועי ונושקים אותו
 ואומר להם שר אחד לבו לשלום כי כבר רצת ונתן
 לכם שלום אדונינו אור הישמעאלים והוא בעיניהם
 כמו חנביא שלהם והולכים לבתיהם שמתיים על פי
 הדבור שדבר להם השר שנתן להם שלום ונושקים
 בבגדו כל אחיו וכל משפחהו וכל אחד ואחד יש לו
 ארסין בתוך ארמונו אבל כלם אסירים בשלשלאות
 של ברזל ועל כל בית ובית שומר שלא יקומו על המלך
 הגדול כי מעט אחת קאו עליו אחיו והמליכו אחד מהם
 ונורה נורה על כל בני משפחתו שהיו אמורים
 בשלשלאות של ברזל שלא יקומו על המלך הגדול
 וכל אדער ואחר יושב בארמונו בכבוד גדול ולהם
 כפרים ומדינות ומביאים להם המס פקדיהם והם
 אוכלים ושותים ושמתים כל ימי חייהם ובארמון המלך
 הגדול

מסעות של רבי בנימן

37

הגדול בנינים גדולים ועמודי כסף זהב ומחזאות וכל
 אבן יקרה ואיני יוצא מארמונו אלא פעם אחת בשנה
 בחג שקורין אותו המאדן באי מארץ החוקה כאותו היו
 לראות פניו והוא רוכב על הפרדה ולובש בגדי מלכות
 עשויים זהב ומכסף ועל ראשו מצנפת ועליה אבנים
 יקרות שאין להם שעור לשוויי ועל המצנפת סודר
 שחר כשבל צניעו העולם כלומר תראו כל הכבוד הזה
 חשך ינשש אותו ביום המיתה ובאים עמו כל קציני
 ישמעאל' מלובשים בגדים נאים ורוכבי על סוסים שרי
 ערב וסודי מה ופרס ושרי ארץ טובות מערב מהלך
 שלשה חדשי והולך מארמונו ועד בית התפלה שהיא
 בשער כעזה והיא בית התפלה הגדולה ההולכים
 כלם מלובשים בגדי משי וארומן האנשי והנשי ותמצא
 בכל החוצות ובשווקים כל מיני זמרה מרגנים ומרקדי'
 לפני המלך הגדול הנקרא כליפה ונותני לו שלום בקול
 גדול נאמרים לו שלום עליך אדונינו המלך והוא מנשק
 בגדו ורוכז להם שלום בגדו בהפישת יד והולך עד
 הצרתפלה ועולה במנדל עץ ודורש להם תורתם
 ויקומו הנשי ישמעאלים ומתפללין עליו ומשלחין אותו
 על הוב גדולתו וחסידותו וענין הכל אסן ואחר כך הוא
 מנח אותם ומביאין לפניו נמל ושחט אותו והוא
 פסחם ונותן לשרים והם מסגרים ממנו למעוכם
 מסחית יד המלך הקדוש שלהם והם שמחים בדבר
 ואחר כך יוצא מבית התפלה והולך על שפת נהר
 חזקל לבדו עד ארמונו ונדולי ישמעאלים הולכים
 באניות בנהר כנגדו עד שיכנס בארמונו ולא ישוכב בדרך
 אשר בא בו ובאותו הדרך שעל ספרת הגדר שומרין
 אותו

38

מסעות של רבי בנימן

אותו כל השנה שלא יעבור משם שום אדם במקו
 מדרך כף רגליו ואינו יוצא מהארמון יותר בכל השנה
 והוא איש טהור וחסיד ועש ארמון מעבר לנהר על
 שפת זרוע פרת שהוא מצד האחד של העיר וכנה
 בו בתים גדולים ושוקים ופונדקאות לעניים החולים
 הנאי להתרפאות שם ושם כמו ששים חנויות
 מרופאים וכלם יש להם בשמים וכל צרכם מנית המלך
 וכל הולה שיבא שם יתפרנס מממון המלך עד שיתרפ'
 ושם ארמון גדול שקורין אותו דא' אל מלאפתאן והוא
 ארמון שאוסרים בו כל המשוועים הנמצאים בקיץ
 ואוסרין כל אחד ואחד מהם בכלל כרול עד שהזרין
 לדעתם מניחין אותם וכל אחד ואחד הולך לביתו כי בכל
 חדש וחדש בודקין אותם פקידו המלך אם הזרין
 לדעתם מתירין אותם והולכי לדרכם וכל זה עושה
 המלך לצדקה לכל הבאים לעיר בגדאד בין חולים בין
 משוועים והמלך איש חסיד וכונתו לטובה בזה הענין
 ויש שם בכגדאד כסואלף יהודים והם יושבים בשלוח
 ובהשקט ובכבוד גדול תחת יד המלך הגדול וכניהם
 חכמי גדולים וראשי ישיבות מתעסקים בתורת משה
 ושם בעיר ישיבות וראש הישיבה הגדולה הרב רבי
 שמואל בן עלי ראש ישיבת נאון סגן הלוי ראש השנה
 ור דניאל ראש הישיבה השלישית ורבי אלעזר התנכר
 ראש הישיבה הר' ורבי אלעזר בן צ'ח ראש הסדר
 והוא מיוחס עד שמואל הנביא עדה והוא ואחיו
 יודעים לנגן הזמירות כמו שהיו המפורסדי נוגנים כומן
 שבת המקדש קיים והוא ראש הישיבה החמישית
 זר חסדיר פאר התנרים ראש הישיבה הששית
 ג א C j ורבי

מסעות של רבי בנימין

ורבי חזי הנשיא ראש השבעות ורבי עזרא ראש
הישיבה השמינית ורבי אברהם הנקרא אלו
טאהר ראש הישיבה הש' ורבי זכאי בן נסתנאי בעל
הסיום ראש הישיבה הי' הם הנקראים בשלמים
שאין מתעסקים בדבר אחר אלא בצרכי צבור ובכל
ימי השבוע הם דנין לכל אנשי הארץ היהודי חוץ
מיום בשבאים כלם לפני הרב שמואל ראש ישיבת
גאון יעקב ועומד עם העשרה בשלשין ראשי הישיבות
לדון לכל הבאים אליהם ובראשם של כלם רבי
דניאל בן חסדאי הנקרא ראש גלות ושם אדונינו
יש לו ספר היחס עד דוד המלך וקוראים אותו
היהודים אדונינו ראש הגולה השמעאלים קוראין
אותו סידנא בן דוד ויש לו שררה גדולה על כל
קהלות ישראל תחת יד אמר אלמגין ארון
השמעאלים כי כן צוה לזרעו ועייה לו חותם
על כל קהלות ישראל הדרים תחת יד תורתו
וכן צוה לכל בר אונש ושמעאלים ויהודים אומכל
אוסה שבכל מלכותו שיקו לפניו ויתן לו שלים
וכל מי שלא יקום מפניו מלקן אותו טאה מכור
זהולכים עמו פרשים מן הגוים ומן היהודים בכל
יום שהוא הולך לדארה פני המלך הגדול ומכריזין
לפניו עשו דרך לאדונינו בן דוד כראוי לו אומרים
בלשונם אעמלוא טריק לסאידנא בן דאור והוא
דוכב על סוס ומלוכט בגדי משי ורקסה ומצנפת
גדול על ראשו ועל המצנפת סודר לבן גדול ועל
הסודר רביד וכל קהלות ארץ שנקר ופרס וכרסאן
ושבא היא אלימן ודאור בך וכל ארץ ארם נהרים
וארץ

מסעות של רבי בנימין

וארץ קוש היושבים בהרי אררט וארץ אלגיה היא
הארץ הסוקפת הרים ואין להם יציאה אלא
שערי כרול שעשה אלכסנדרוס ושם האומה
הנקראת אלמן וארץ סיכריא וכל ארץ התורגמי
עד הרי אסנה וארץ גרננין עד נהר ניחון והם הנרגשים
זהם כדת הנוצרים ועד שערי המדינות וארצות טובות
ועד ארץ הודו ראש הגולה נותן להם רשות בכל
הקהלות האלו לשוט על כל קהל וקהל רכוחן כי
הם באים אליו לקחת הסמיכה ורשות ומביאים
לפניו דורות ומתנות מאפסי ארץ ויש לו
פונדקאות וננות ופרדסים בגבל ונהלות רבות
מאד מנהלת אבותיו ואין אדם רשאי לגזול ממנו
כלום ויש לו פונדקאות של יהודים ובשווקים ובסותרי
הארץ מס ידוע בכל שנה ושנה חוץ ממה שמביאי מארץ
מרחק והאי עשיר גדול וחכם בפסוק ובתלמוד ואוכלין
על שולחנו רבים מישראל בכל יום אבל העת שמקיימי
ראש הגולה הוא מוציא ממון גדול על המלך ועל השרי
ועל הסננים ביום שעושה לו המלך הסמיכה על
השררה ומרכיבים אותו במרכבת המשנה אשר למלך
ומביאים אותו מבית המלך הגדול לביתו בתופים
ובמחולות והוא עושה הסמיכה לאנשי הישיבה
והיהודים שבמדינה בה תלמידי חכמים ועשירים גדולים
ובעיר בנדאד שמנה ועשרים בתי כניסיות ליהודים
בין בנדאד ובין אל פרך אשר מעבר חרקל כי הנהר
חולק את המדינה וכניסה גדולה של ראש הגולה
מבנין עמודי שיש מכל מיני צבעים מצופים בזהב
ובכסף ובעמודים אותיות של זהב בפסיקתילים
נ ב C ויש

מסעות של רבי בנימן

36

ושם לפני הארון מדרגות מאבני שיש כמו עשרה
 ובמדרגה העליונה ראש הנולדה עם נשיא בית דוד
 ובמדרגה נגדאד עיר שלשה מליך גדולה כהקפה
 העיר והיא ארץ תמרים וגנות ופרדסים שאין כמותם
 בכל ארץ שנער ובאים אליה בסחורה מכל הארצות
 ובה אנשים חכמים מילוסופין בכל חכמה הרטומים
 יודעים בכל מיני כסוף ומשם לנה"אנן שני ימים והיא
 רסן העיר הגדולה ובה כמו חמשה אלפים מישראל
 ובתוכה גנסת גדולה ושם קבור בבית סמוך לגנסת
 ותורה קבור מערה קבורים בה יב מתלמידיו ומשם
 יום לבבל היא בכל הקדמונה התרבה והיא מהלך
 שלשים מליך ברחובותיה ועדין ארמון נבוכד נצר שם
 חרב וראים בני אדם ליכנס בו מפני המזשום והעקרבי
 שיש בתוכו וקרוב משם עשרים מיל יושבים עשרים
 אלפים מישראל מתפללין בכנסיות ועליית דניאל
 עליו השלום היא הקדומה שבנה דניאל והיא בנויה
 אבני גזית ולכני ובית הכנסת וארמון נבוכד נצר
 אתון נורא יקידתא אשר הושלכו שם חנניה מישראל
 ועזריה והיא עם קידוע לכל ומשם להיליה חמשה
 מליך שם כמו עשרה אלפים מישראל ובה ארבע בתי
 כנסיות אחת של רבי מאיר והוא קבור לפניו ורב
 דעריבר המא רב מאיר ומתפללין שם בכל יום
 יהודים ומשם מליך למגדל שבנו דור הפלגה
 והוא בנוי מלבנים הנקראים לאגז אורך יסודו כשני
 מליך ובה חכום אמה וארכו כמו מאה קני ובין ועשר
 אמורת דרגים שם ובהם עילים בעגול מסבנין עד
 למעלה ודואי ממנה מהלך עשרים מיל כי הארץ
 דחכת

מסעות של רבי בנימן

37

דחכת ידים ומישור וכתוכו נפלה אשמן השמים
 ובקעה אותם עד התהום ומשם חצי יום לנפחא ושם
 כמו מאתים יהודים ושם כנסת ר' יצחק נפתא והוא
 קבור לפניו ומשם ג' פרסאות לכנסת יחזקאל
 הנביא ע"ה שעל נהר פרת ובמקום הכנסת כנודו שש
 מגדלים ובין כל מגדל ומגדל כנסת וכחצר הכנסת
 התיבה ואחרי הכנסת קברו של יחזקאל בן בוזי הכתן
 ועליו כיפה גדולה ובנין יפה עד מאד מבנין יכניה מלך
 יהודה והמסדה ושלישים אלף יהודים שבאו עמו
 כשהוציא אותו אויל מרוך מבית הכלא תה הסקים
 על נהר כבר מצד ומצד אחד נהר ויכניה וכל הבאים
 עמו חקיקי בכותל יכניה בראש יחזקאל בסוף וצאתו
 הסקים עד היום הזה מקדש מעש באים מארץ מדין
 שם להתפלל מראש השנה עד יום הכפורים ועושים
 שם שמתה גדולה וגם ראש הנולה וראשי ישיבות
 באים שם ממגדאד וחונים על פני השדה שנים ועשרים
 מליך ובאים שם סוחרים בני ערב ושם יריד גדול
 הנקרא פירא ומוציאין ספר גדול מכתובת יחזקאל
 הנביא וקורין בו ביום הכפורים ועל קברו של יחזקאל
 עשיות דולקת כל היום וכל הלילה מיום שהאיר
 אותה הוא בעצמו וחולפין הפתילות ומוסיפין שם
 עד היום הזה ושם בית גדול של הקדש והוא מלא
 ספר ומבית ראשון ומבית שני יש שם ספרים וכל
 שאין לו בן יקדיש ספרו לשם ומביאין היהודים הבאים
 להתפלל שם מאד פרס ומדיגדר על עצמם אנשי
 הארץ לכנסת יחזקאל הנביא וגם בני גדול וישמעאל
 באים להתפלל שם מרוב חבתם מיחזקאל הנביא עליו
 השלום C iij 1 2

ועל
 בנין
 יכניה
 מלך
 יהודה
 וצאתו
 הסקים
 עד היום
 הזה
 מקדש
 מעש
 באים
 מארץ
 מדין
 שם
 להתפלל
 מראש
 השנה
 עד יום
 הכפורים
 ועושים
 שם
 שמתה
 גדולה
 וגם
 ראשי
 הישיבות
 באים
 שם
 ממגדאד
 וחונים
 על פני
 השדה
 שנים
 ועשרים
 מליך
 ובאים
 שם
 סוחרים
 בני ערב
 ושם
 יריד
 גדול
 הנקרא
 פירא
 ומוציאין
 ספר
 גדול
 מכתובת
 יחזקאל
 הנביא
 וקורין
 בו ביום
 הכפורים
 ועל קברו
 של יחזקאל
 עשיות
 דולקת
 כל היום
 וכל הלילה
 מיום שהאיר
 אותה
 הוא בעצמו
 וחולפין
 הפתילות
 ומוסיפין
 שם
 עד היום
 הזה
 ושם
 בית
 גדול
 של הקדש
 והוא מלא
 ספר
 ומבית
 ראשון
 ומבית
 שני יש
 שם
 ספרים
 וכל
 שאין
 לו בן
 יקדיש
 ספרו
 לשם
 ומביאין
 היהודים
 הבאים
 להתפלל
 שם
 מאד
 פרס
 ומדיגדר
 על עצמם
 אנשי
 הארץ
 לכנסת
 יחזקאל
 הנביא
 וגם
 בני
 גדול
 וישמעאל
 באים
 להתפלל
 שם
 מרוב
 חבתם
 מיחזקאל
 הנביא
 עליו
 השלום

מסעות של רבי בנימן

השלום וקורין שמואל מליחא וכל בני ערב באים שם
 להתפלל ושם סמוך לכנסת כחצי מיל קברי הנביא
 מישראל ועזריה ועל כל קבר וקבר כפר גדולה
 ושעת החירות אין אדם בעולם נוגע בעכוורו של יחזקאל
 עדי לרעה לא בישראל ולא ביהודי ושם שלשת
 מילין לעיר אל קוצונאת ובה כמו שלש מאות יהודים
 ושם קבר רב פפא ורב הונא ורבי יוסף סיני ורב יוסף
 בר חמא ולפני כל אחד ואחד כנסת ומתפללין שם
 ישראל בכל יום ושם לעין שפתה של פרסאות
 ושם קבר נחום האלקושי הנביא עליו השלום ומשם
 לכפר לפס יום ושם קבר רבי חסדאי ורבי עקיבה ורבי
 דוסאי ומשם חצי יום לכפר מהסדר ושם רבי דוד
 ורבי יהודה ורבי קנוריה ורבי סחורא ורבי אבא
 ושם יום לנתר לינא ושם קברו של צדקיהו המלך
 עליו השלום ועליו כיפה גדולה ומשם לעיר קופה
 מהלך יום ושם קברו של יכניה המלך בן גדול וכנסת
 לפניו ושם כמו שבעת אלפים יהודים ומשם יום וחצי
 לסוריא היא מתא מחסייא שהי בה ראשי גלויות
 וראשי ישיבות בתחלה ושם רב שרירא ורבינו האבי בנו
 ורבינו סעדיא אל פיוסי ורב שמואל בן חפני הכהן
 זצמניהו בן כושיבן גדליה הנביא ורבים מראשי
 הגולה נשואי בית דוד וראשי ישיבות שהיו שם
 בתחלה קודם הרבנה ומשם שני ימים לשפתיב
 ושם כנסת שבנו ישראל מעפר ירושלים ומאנביח
 וקורין אות שפתיב אשר בנהרדעא ומשם יום וחצי
 לאילנר היאם כדיתא אשר על שפת פרס ושם כמו
 שלשת אלפים מישראל ושם כנסת רב ושמוא וכית מדרש
 ולפניהם

מסעות של רבי בנימן

ולפניהם קריהם ומשם דרך מדבר ארץ שבת
 הנקראת ארץ מלימן לצד שנער כנר הצמון מהלך
 אחד ועשר יום במדברות ושם חונים היהודים הנקרא
 בני ריכב אניש תימא ונתימא ראש הממשלה שלהם
 ושם רבי חנן הנשיא מושל עליהם והיא עיר גדולה
 ומהלך ארצם יום בן ההרים הרי צפון ויש להם
 ערים גדולות ובצורות ואין להם עול גוים עליהם
 והולכי לשלול שלל ולבזו בו לארץ מרחק עד בני
 ערב שכיניהם בעלי כדיתם והם בני ערב החונים באהלי
 דרך מדבר ארצם ואין להם כתים והולכי לשלול שלל
 ולבזו בו בארץ אלימן וכל שכיני היהודים מפחד מהם
 ובהם עובדי אדמה ובעלי מקנה וארצם דחנת ידים
 ונותנים עישור מכל אשר להם לתלמידי חכמי היישוב
 תמיד בבית המדרש ולעניי ישראל ולפרושיהם אבילי
 ציון ואבילי ירושלים אין אוכלו בשר ואין שותי יין והם
 ליבשי בגדים שחורים והם יושבים במערות או בבתים
 גרועים ומתענין כל ימי תייהם חוץ מן השבתות וימים
 טובים ומבקשים תמיד רחמים מלפני השם על גלות
 ישראל שירחם עליהם בעכוור שמו הגדול גם כל היהודי
 אנשי ארץ תימא ושלוימאם שיש בה כמו מאה אלף
 יהודים ושם שלמון הנשיא ואחיו חנן הנשיא והם
 מורע דוד המלך עליו השלום כי כתב היתם יש להם
 ומשגרות שאלות לראש הגולה קרועי בגדים ומתעני
 ארבע יום בשנה על כל היהודי היושבים בגלות ויש
 שם כמו ארבעים סדינות ומאתים כפרים ומאת
 ברכים וראש המדינה תנאי ושם בכל המדינות האלו
 בשם שלש מאות אלף יהודים וחיה עיר בצורה מאד

מסעות של רבי בנימין

כי בתוכה זורעים וקוצרים והיא מהלך חמשה עשר
סילין באורך וטו ברוחב ושם ארסון הנשיא סלמן
והיא עיר יפה עד מאד ובה גזרות ופרדסים וטלמאס
כמו כן היא עיר גדולה ובה כמו מאה אלף יהודים והיא
בצורה מאד יושבת בין שני ההרים גבוהים ושם אנשי
חכמים ונבונים וביניה עשירים ומטלמאס לכינף שלשת
ימים ואימרים בני אדם שהם שנט ראובן נד והצי שנט
פגשדו ששנם שלמנאסר מלך אשור והלכו שם ובנו
הערים האלה גדולות ובצורות ונלחמים בכל
המלכות ואין אדם יכול ליכנס אליהם שמנה עשר
יום הילכים במדברות בלא ישוב ואין ליכנס אליהם
וכיבר עיר גדולה מאד ושם כמו חמשים אלף מישראל
זבה תלמידי חכמים ואנשים גבורים עוזרי מלחמה עם
בני שנתר וארץ צפון וארץ אלימך הקרובים אליהם
שהיא תחלת ארץ הודו ומארגס דרך חמשה ועשרי
יום לנהר ויראה אשר בארץ אלימן ושם כמו שלשת
אלפים מישראל ומשם שבעה ימים לנאסט ושם
כמו עשרה אלפים מישראל וביניהם רב נדיין ומשם
מהלך חמשה ימים לבוצרה היושבת על נהר הזקל
ובה כמו אלפים מישראל וביניהם תלמידי חכמי ועשירי
הרבה ומשם שני ימים לנהר סמורה היא תחלת
ארץ פרס ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ושם
קברו של עזרא הסופר הכהן שהלך מירושלם אל
ארתחששתא המלך ומרת שם ועשו לפני קברו כנסת
גדולה ומצד אחר הישמעאלים עשו בית התפלה מרוב
חבתם בוואוהכי את היהודים ספני זה באים הישמעאלים
להתפלל ומשם ארבע סילין לכוסתאן והיא עולם
המדינה

מסעות של רבי בנימין כא

המדינה הגדולה אבל אינה מיושבת כלה כי היא חרב
מקצתה ובתוך חרבנותיה שושן הבירה והוא ארסון
המלך אחשורוש ויש בו בנין גדול ויפה מימים קדמונים
ובה שבעת אלפים יהודים ובה ארבע עשר בתי כנסיות
ולפני הכנסת האחרת קברו של דניאל עליו השלום
ונהר חזקל יזולק את המדינה והנשר ביניהם נבד
האחד שדרים שם היהודים שם הם השווקים ושם
הסתורות כלם ושם יושבים כל העשירים והצד האחר
הם עניים מפני שאין ביניהם שווקים ולא סחורה ולא
גזרות ופרדסים עד שלבשו קנאה ואמרו אין כל העושר
והכבוד הזה אליהם אלא בשביל דניאל הנביא עליו
השלום שהוא קבור אצלם ושאלו להם לקבור דניאל
בתוכם ולא נתנוהו אליהם אלא רצו ועשו עמהם
מלחמה ימים רבים ביניהם עד אשר קצר נפשם ועשו
משרה ביניהם שיהיה ארון דניאל שנה אחת מצד זה
ושנה אחרת מצד זה ועשו כן ותפשרו כלם אלו ואלו
משני הצדדין עד שבאלשם יום אחד סניר שאה בן
שאה המולך על כל מלכי פרס על חמשה וארבעים
שהם תחת ידו והוא סולטאן אל פורס אל כביר
בלשון ערב והוא המולך משער נהר סומרה עד עיר
סמרכות ועד נהר גוזן ועד מדינה ניסבור וכל נהר גוזן
וערי מדי והרי חפתון ועד מדינה טובית שימצאו שם
ביערי שלה חיות שיצא מהן הסור וממלתו מהלך
ד חדשים וארבע ימים ובנואו שם האינפרדור הגדול
הזה סניאר מלך פרס וראה שמטלטלי ארנו של
דניאל מצד אל צד ועוברים בנשר יהודים וישמעאלים
ועם רב עמו ושאל מה זה והגידו לו כל אלו הדברי אמר
אין

מסעות של רבי בנימן

אין נכון לעשות וזה הבין לדניאל אלא תפודו פוד
ומרה בשורה ותשים ארנו של דניאל בתוך ארון של
זכוכית ותתלוהו בן הנשר בשלשלאו של ברזל בתוך
ובאותו מקום תבנו בירח הכנסת לכל באי עולם
מי שירצה יבא בה ויתפלל בין יהודי בין ארמי ועד
היום הזה ארנו של דניאל תלוי בן הנשר וצורה המלך
שלא יצוד דיון בכל הנגר שעור מיל למעלה ושעור
למטה בשביל כבודו של דניאל ומשם נים
להוציא כר ושם כמו עשרים אלף מישראל וביניהם
תלמידי חכמים ועשירים אבל גלוזת הם יושבים שם
ומשם שני ימים לנהר ואנר ושם כמו ארבעה אלפים
יהודים ומשם ד ימים לצדף מולחארה הם אומרת
אשר אינן מאמינים בדת ישמעאל יושבי נהרים גדולה
והם עובדים לזקן שבארץ אל כשישין וביניהם ד קהלות
מישראל ויושכין ויצאין עמהם למלחמה ואין עליהם
עול סלך פרס כי נהרים הגבוהים הם דרים ויורדים מן
הנהרים לשלול שלל ולבזוז ועולים להרים ואין אדם
יכול להלחם עמם והיהודים שבארץ ביניהם תלמידי
חכמים והם תחת רשות ראש הגולה שבבבל ומשם
חמשה ימים לעאריה ושם כמו חמשה ועשרים אלף
מישראל והיא תהלה הקהלות הדרי נהרי הפתון כי
שם יותר ממאה קהלות מישראל והיא תהלה ארץ
מדינה מן הגלות הראשון שהגולה שלמנאסר
הסלך והם מדברי בלשון תרגו וביניהם תלמידי חכמים
והם שכני למדינת עמאיה יום עד מלכות פרס ורשות
בלך פרס עליהם ולוקח בהם מסע על יד פקידו והם
צפורעין בכל מלכות ישמעאל על כל אחד ואחד מן
הזכרים

מסעות של רבי בנימן

הזכרים מן חמש עשרה שנה ומעלה פורעין בכל
שנה והובא סירי שהוא זהוב ושליש מוראבטי והיום
עשר שנים קם שם איש אחד ושמו דוד אל רואי פער
עמאריה ולמד לפני ראש הגולה הסדאי ולפני ראש
הישיבה עלי ואון יעקב במדינת בנדאר והיה גדול בתור
משדה ובהלכה ובתלמוד ובכל חכמה היצונית ובלשון
ישמעאל ובכתובתם ובכפרי החרטומים והמכשפים
ועלה בדעתו להרים יד במלך פרס ולקבץ היהודים
היושבים בהרי חפון ולציאת ולהלחם בכל הגוים
וללכת לתפוש ירושלם נהיה נותן ליהודים סימנים
באותור שקר ואמר להם כיהשם שלחני לכבוש
ירושלם ולהוציא אתכם מתחת עול הגוים והאמינו
בו מקצת יהודים וקראו אותו משיחנו שמע מלך פרס
הדבר הזה שלח לבא לדבר עמו והוא הלך אליו בלא
פחד ובהתחננו עמו אמר לו האתה הוא כלך היהודים
ענה ואמר אני מיד נכנס המלך וצוה לתפשו ולהסימו
בבית הסוהר מקום אשר אסירי המלך אסורים עד יום
מותם כעיר דבסתאן אשר על נהר גוון הוא הנגר הגדול
ולסוף שלשה ימים ישב המלך לדבר עם שריו ועבדיו על
דבר היהודי אשר הרימו יד במלך והנה דוד בא שהתיר
עצמו מבית הסוהר בלא רשות בני אדם ובעת שראת
אותו המלך אמר לו מי הביאך פה או מי התירך אמר
לו חכמתי ותחבולותי כי אני איני ירא מסך ולא
סכל עבדיך מיד צעק המלך לאמר תפשוהו ענו
לו עבדיו ואמרו לו אין אנו רואים אותו אלא
בשמיעת קול בלבד מיד הסדה המלך על חכמתו וקנת
זאם למלך הנני הולך לדרכי והוא הולך והמלך הולך
אחריו

מסעות של רבי בנימן

אחריו וכל שריו המלך ועבדיו הולכים אחרי מלכם עד
בואם אל שפת הנהר והוא לקח סודרו ופרש על פני
המים ועבר עליו באוהה שעה ראו אותו כל עבדיו
המלך שהיה עובר במי על סודרו ודלגו אחריו בדגירות
קטנות ולא השיגוהו ואמרו כי אין מנשף בעולם כמו
זה ובאותו היום הלך מהלך ימים עד אל עמראיה בשם
המפורש והניד ליהודים כל אשר קרהו ותמהו כלם על
הכמתו ואחר כך שלח מלך פרס זה אל אמיר אטומנין
בליפה אשר בבנדאד אדון הישמעאלים לדבר עם ראש
הגולה ועם ראשי הישיבות ולמנוע את דוד אל רואי
מלעשות כדברים האלה ואם לאו אחרנו את כל
היהודי הנמצאים בכל מלכותי ובעת ההיא היתה צרה
לכל הקהל ארץ פרס ושלחו כתבים אל ראש הגולה
ואל ראשי הישיבות שבנדאד למה נמור לעיניכם גם
אנחנו גם כל הקהלות אשר במלכות מנעו את האיש
הזה ולא ישפוך דם נקי אז כתבו אליו ראש הגולה
וראשי הישיבות דע לך כי לא הגיע זמן הנאולה עדין
ואותותינו לא ראינו כי לא ברוח יגבר איש ואנו
אומרים לך שתמנע עצמך מעשות עוד כדברים האלו
ואם לאו תהיה מנודה מכל ישראל מיד שלחו לו כמו
כן אל זכאי הנשיא אשר בארץ אשור ולרבי יוסף החזן
המכונה בורהאן אלפלך אשר שם לשגר כתבים אל
דוד אל רואי ועוד כתבו הנשיא והחזרה הנזכרים
כתבים אליו לדרגו ולהזהירו ולא קבל ולא שב מדרכו
הרעה עד שקם מלך א' ושמו זין אל דין מלך תורמי
עבד מלך פרס ושלח בשביל חמיו של דוד אל רואי
זמתן לו שוחד עשרת אלפים זהובים לחרוג את דוד
אל

מסעות של רבי בנימן

אל רואי בסתר וכן עשה בא אל ביתו והוא ישן והרגו
על מסתו ונתכסלה עצתו ותחבולותיו ולא שב חמת
מלך פרס מעל היהודי אשר בהר ואשר בארצו וכשראו
כן שלחו אל ראש הגולה לבא בעזרתם אצל מלך פרס
ויבוא בדברי טובי ודברי פיוס ופייסו ונתפייס ונתן לו
כסאה ככרים זהב ותשקוט הארץ אחרי כן וחמתו שכב
ומאותו ההר עד חמון מהלך עשרה ימים היא מדי
העיר הגדולה ושם כמו חמשים אלף מישראל ושם
לפני כנסת אחר קבורים מרדכי ואסתר ומשם ד'
ימים עד דברתאן ויש בה כמו ארבעה אלפים יהודי על
נהר נזון ומשם שבעה ימים למדינת אסבהאן היא
העיר הגדולה והיא עיר המלוכה והיא מהלך יב מיל
זכה כמו ש' אלף מישראל ושם שר שלום הרב שהיה
ממונה על יד ראש הגולה ועל כל הכרכים אשר בכל
מלכות פרס ומשם ארבעה ימים לשיאפו היא פרס
המדינה ובה כמו עשרת אלפים יהודי ומשם שבעה
ימים לזינה העיר הגדולה שעל שפת נהר נזון ובה כמו
שמונת אלפי מישראל ואותה העיר ארץ סחורה כאי
אליה בסחורה מכל לשונות הגוי והיא ארץ רחבת
ימים ומשם חמשה ימים לסמכנת העיר הגדולה
אשר בקצה המלכות ושם כמו חמשי אלף מישראל
ורבי עובדיה הנשיא ממונה עליהם וביניהם חכמים
ועשירים גדולי ומשם ארבעה ימים לטוברת היא
המדינה שנמצא המור ביער שלה ומשם מהלך שמו'
ועשרי יום להרי ניסבון אשר על נהר נזון ויש שם אנשי
מישראל בארץ פרס שהם משם ואומרי כי בערי ניסבור
ארבעה שבטי מישראל שבט דן ושבט זבולן ושכט אשר
ושבט

מסעות של רבי בנימן

אחריו וכל שריו המלך ועבדיו הולכים אחרי מלכם עד
בואם אל שפרי הגנה והוא לקח סודרו ופרש על פני
המים ועבר עליו באותה שעה ראו אותו כל עבדי
המלך שהיה עובר במי על סודרו ודלגו אחריו בדגירות
קטנות ולא השיגוהו ואמרו כי אין מכשף בעולם כמו
זה ובאותו היום הלך מהלך ימים עד אל עמראיה בשם
המפורש והניד ליהודים כל אשר קרהו ותמהו כלם על
הכמתו ואחר כך שלח מלך פרס זה אל אמיר למוסמן
כליפה אשר בכודאד אדון הישמעאלים לדבר עם ראש
הגולה ועם ראשי הישיבות ולמנוע את דוד אל רואי
פלעשות כדברים האלה ואם לאו אהרונ את כל
היהודי הנמצאים בכל מלכותו ובעת ההיא התה צרה
לכל הקהל ארץ פרס ושלחו כתבים אל ראש הגולה
ואל ראשי הישיבות שבכודאד למה נמזר לעיניכם גם
אנחנו גם כל הקהל אשר במלכותו מנעו את האיש
הזה ולא ישפוך דם נקי או כתבו אליו ראש הגולה
וראשי הישיבות דע לך כי לא הניע זמן הואולה עדין
ואותותינו לא ראינו כי לא ברוח יונד אישואנו
אומרים לך שתמנע עצמך מעשות עוד כדברים האלו
ואם לאו תהיה מנודה מכל ישראל מיד שלחו לו כמו
כן אל זכאי הנשיא אשר בארץ אשור ולרבי יוסף החור
המכונה נוהאן אלפלך אשר שם לשגור כתבים אל
דוד אל רואי ועוד כתבו הנשיא והחזקה הנזכרים
כתבים אליו לזרוז ולהזהירו ולא קבל ולא שב מדרך
הרעה עד שקם מלך א' ושמו זין אל דין מלך תוגרמי
עבד מלך פרס ושלח בשביל חמיו של דוד אל רואי
ותן לו שוחד עשרת אלפים והוכים לחרוג את דוד
אל

מסעות של רבי בנימן

אל רואי בסתר וכן עשה בא אל ביתו והוא ישן והרגו
על מסתו ונתכסלה עצתו ותחבולותיו ולא שב חמת
מלך פרס מעל היהודי אשר בהר ואשר בארצו וכשראו
כן שלחו אל ראש הגולה לבא בעזרתם אצל מלך פרס
ויבוא בדברי טובי ודברי פיוס ומייסו ונתפייס ונתן לו
כסאה ככרים זהב ותשקוט הארץ אחרי כן וחכתו שכב
ומאותו ההר עד חמון מהלך עשרה ימים היא מדי
העיר הגדולה ושם כמו חמשים אלף מישראל ושבו
לפני כנסת אחת קבורים מרדכי ואסתר ומשם ד'
ימים עד דברותאן ויש בה כמו ארבעה אלפים יהודי על
נהר גזון ומשם שבעה ימים למדינת אסכהאן היא
העיר הגדולה והיא עיר המלוכה והיא מהלך יג מיל
זכרה כמו שו אלף מישראל ושם שר שלום הרב שהיה
ממנה על יד ראש הגולה ועל כל הכרכים אשר בכל
מלכות פרס ומשם ארבעה ימים לשיאפו היא פרס
המדינה וכה כמו עשרת אלפים יהודי ומשם שבעה
ימים לגינה העיר הגדולה שעל שפת נהר גזון ובה כמו
שמונת אלפי מישראל ואותה העיר ארץ סחורה באי
אליה בסחורה מכל לשינות הגוי והיא ארץ רחבת
ימים ומשם חמשה ימים לסמאנת העיר הגדולה
אשר בקצה המלכות ושם כמו חמשי אלף מישראל
זרבי עובדיה הנשיא ממונה עליהם וביניהם חכמים
ועשירים גדולי ומשם ארבעה ימים לטובורת היא
המדינה שנמצא המור ביערי שלה ומשם מהלך שש
ועשר יום להרו ניסכון אשר על נהר גזון ויש שם אנשי
מישראל בארץ פרס שהם משם ואומרי כי בערי ניסבור
ארבעה שבטי מישראל שבט דן ושבט זבולן ושבט אשר
ושבט

מסעות של רבי בנימן

ושבס נפתלי הגולה הראשונה שהגולה שלמאסר
מלך אשור כמו שכתו ויגלם בלחלח וחבור הריגזון הר
פדיו וסהלך ארצם עשרים יום ויש להם מדינות
וכרכים בהרים מצד אחד מקיף אותם נהר גוזן ואין
עליהם עול גוים כי אם נשיא אח' עליהם ושמו ר' יוסף
אמר כל אלהיו וביניהם תלמידי חכמים חורעים וקוצרי'
זהלכים למלחמה לארץ כוש דרך המדברות ויש להם
בריה עם כופר אל תורך שהם עובדי הרוח והגוים
במדברות והיא אומרה שאינם אוכלים להם ולא
שותי יין כי אם כשר חי כמורת שהוא בלתי מבושל והם
בעלי אפים ובמקום האף ישלהם שני חורין קטני שיוצא
מהם הרוח ואוכלין כל בהמות טהורות וטמאות והם
אזהבי ישראל והיום טו שנה כשבאו לארץ פרס
בחיל גדול ולקחו את מדינת ראי והכו אותה לפי הרב
ולקחו את כל שללה והלכו להם דרך המדבר ומהיום
לכמה ימים לא נראה כדבר הזה בכל מלכות פרס
וכששמע מלך פרס חרה אפו עליהם ואמר לא בני
אבות ייצא עלי חיל מהמדבר הזה ועתה אלך ואכדורת
את שם סן הארץ והעכיר קול בכל מלכותו וקנץ כל
חיילותיו ובקש תייר אחד להראותו מקום אנותם
ונמצא לשם איש אחד ואמר למלך אני אראה לך מקום
כי אני מהם ונדר לו המלך להעשירו אם יראה לו ואם
יעשה הדבר הזה אמר לו המלך כמה אנו צדיקין הוצא'
לדרך זה ולמדבר הגדול הזה אמר להם קחו להם ופיס
להמשה עשר יוט כי לא תמצאו שום מחיה עד ארצם
וכן עשו והלכו במדבר דרך טו ימי ולא מצאו כלום ולא
נשאר בידם מחיה אלא דבר מועט עד שהתחילו למות
האדם

46

מסעות של רבי בנימן

כד

האדם והנהמה אשר עם ויקרא המלך לתייר ויאמר
לו איה דברך שהבטחתנו למצוא את אויבנו וען
ויאמר לו תעיתי בדרך ויתר אפני ויצו להתיר את ראשו
וצוה המלך בכל מחנהו כל אדם שיש לו שים מחיה
לחלוק ויחלוק עם חברו ואכלו מה שכידם וגם הבהמות
והלכו במדבר עדין ימיים עד שכאו אל הרי ניסכור
והיהודי יושבי שם והם כאו שם כיום וחזו כננות ופרדסי'
ועל מעיינו המי אשר מצד לנהר גוזן והימי ימי הפירות
ואכלו והשחיתו ואין אדם יוצא אליהם אבל היו רואים
על ההרים מדינות ומגדלי הרב וצוה המלך לב' אנשי
מעבריו ללכת לשאול מה אומרה יושבת כהר' ולעבור
אליהם על כל פנים בספינות או לשוט על פני המי ושם
מצאו לשם ושר גדול ועליו מגדלי ופתח סגור ולפני
הנשר מאותו הצד עיר גדולה וצעקו לפני הנשר עד
שבא להם אדם אחד ושאל להם מה תרצו או למי אתם
ולא הבינו עד שבא התו גמן שהיה יודע לשונם
ושאל אותם ואמרו עבדי מלך פרס אנחנו ובאנו
לשאל מי אתם ולמי אתם עובדי אפרו להם יהודי
אנחנו אין עלינו לא מלך ולא שר מן הגוי אלא שר
אחד יהודי ושאלו אותם על דבר הכוזרי בני גוז
סן כופר אל תורך והם אמרו להם כיהם בעלי
בריתנו וכל המבקש רעתם מבקש רעתנו וישבו שני
האנשים האלה וינידו למלך פרס ויפחד מלך פרס
פחד גדול ויום שני שלחו אליו לערוך עמו מלחמה
והוא השיב לא באתי להלחם בכפ כי בכופר אל תורך
אויבי באתי להלחם ואם גלחתי אתם בני אני אקח
נקמתי ואהרוג את כל היהודים אשר בכל מלכותי כי
אני

47

מסעות של רבי בנימן

אני יודעני אתם חזקים ממני במקום הזה אכל אתם
עשו עמי חסד שלא להלחם בי והנחתו אותי עם כופר א
תורך איביתם כדור לי מזון מה שאני צריך לי ולחילותי
זה יהודים לקחו עצה ביניהם להתרצות למלך פרס
בשכיל היהודים אשר נמלכותו ונכנס בארצם הוא וכל
חילותיו וישב שם שני יום וכדו אותו כבוד גדול
ושלחו כתב לכופר אל תורך בעלי בריתם והודיעום
הדבר הזה והם עמדו כלם על מעבדות ההרים בחיל
כבוד כל התונים במדבר ההוא וכשיצא מלך פרס
להלחם עמהם ערס אתם מלחמה בדרך ונסעו אנשי
כופר אל תורך והרנו בחיל פרס חללים רבי וינס מלך
פרס במתי מעט אל ארצו ופרש א מעבדיו רסיה את
יהודי אחר מהארץ ההיא ושמו רבי משה והוציאו
מאותה הארץ וכשהיה בארץ פרס כבש אותו לעבד
יום אחד מימי באו דורכי קשרת לשחוק לפני המלך
הלא נמצא בכלם רובה קשרת כרבי משה שאל המלך
על ידי תורגמן והנד לו את אשר קרהו ואיך רסיה אותו
הפרש ההוא מיד עשה אותו הכלך בן חורי והלביש
אותו בגדי שש ומשי ונתן לו מתנות ואם לו אם תרצה
לשוב לדתנו ואני אעשה עמך חסד ותהיה עשיר גדול
ומסונה על כל ביתי ענה ואמר לו אדוני המלך לא
אוכל לעשות הדבר הזה אז לקחו המלך ושימחו בבית
הרב שר שלום קהל אספהאן ונתן לו הרב בתו
לאשה והוא רבי משה זה ספר לי את כל הדברים
האלה ומשם הורתי לארץ כחסתאן אשר על שפת
חזקל ומשם יורד הנהה יורד בים הודו אל אי אחר
בקרקיש מהלך האי ששה ימים ואין זורעין שם ואין
להם

מסעות של רבי בנימן כה

להם אלא מעין אחד ואין שם בכל האי נהר כי ממי
נשמים הם שותים ותנרים באים מארץ הודו וכן האיים
וחונים שבו בסחורה ואנשי ארץ שנער ואלמן וארץ
פרס מביאים שם כל בגדי משי וארנמן ופשתן פרוקטון
קנכוס מוך חטים ושעורים ודוחן ושפון וכל מיני פאכל
וכל מיני קטנית ועושין סחורה אלועם אלו כי אנשי
הודו מביאים שם בשמים לרוב מאד ואנשי האי סרסורי
ביניהם ומזה הדבר בלבד הוא חיהם ויש שם כמו חמש
מאות יהודים ומשם עשרה ימים בים עד קתיפה ושם
חמש אלפים מישראל ושם יפצא הנדולה ובארבע
ועשרי בניסן ירד שם מטר על פני המים ומקבלי המטר
ההוא ונסגרים ונופלין לתוך קרקע הים ובחצי תשרי
באין שם שני בני אדם לקרקע הים בחבלים ומלקטים
את השרצי ההם ומוציאין אותם ומבקעי אותם ומוציאי
פתוכם אבנים הללו ומשם מהלך שבע ימים להאולם
הוא תחלת מלכות עובדי השמש והם בני כוש והם
חזיים בכוכבים וכולם שחורים ובעלי אמונה במשא
ובמתן וכשיבואו אליהם התנרים מארץ מרחק ונכנסין
אליהם בנמל נכנסין אליהם שלשה סופרי המלך
זכותבים שמש ומביאין אותם בפניו והמלך מקבל על
עצמו סמונס שהנחתו אותו על פני השדה בלא שומר
ושם פקיד אחד יושב בחנות וכל אבדה שימצא אדם
בכל מקום יביא אותה אליו ובעל האבדה יאמר סימניה
ויתננה לו וכן מנהגו בכל מלכותו מהמלך ההוא ומפסח
עד ראש השנה כל ימי הקיץ חום גדול ומשלוש שעות
מן היום ומעלה מתחנאים בני אדם כלם בבתיהם עד
הערב ואחר כך יוצאין ומדליקין נרות בכל השוקים
והחוצות D i א ד

מסעות של רבי בנימן

והתוצרת ועושין מלאכה כלילת כל הלילה כי ביום
לא יוכלו מרוב התום הגדול ובארץ ההיא הוא הפלפל
שהם נוטע האילנות שלהם על פני השדה כל העיר
וכל אחד ואחד מהם יודע פרדסו ואילנות קטנות הן
והפלפל לבן הוא אבל כשלוקטין אותו משימין אותו
באננות ונותנין עליו מים חמים ומיבשין אותו לשמש
כדי שיחזקו וירקיים והוא חוזר שחור ושם ימצא
הקנה והזנגביל ומיני בשמים הרבה ואנשי הארץ
ההיא אינם קוברים את מתיהם אלא חונטי אותם
כמיני בשמי ומשימין אותם בספסלים ומכסין אותם
בסריגי כל משפחה ומשפחה לבד ומתייבש הבשר עם
העצמות והם דומים כבני אדם חיים ומכירין כל אחד
ואחד מהם אבותיו וכל משפחתו מהיום לכמה שנים
וחם עוגדין לשמש ויש להם כמות גדולה בכל מקום
חוץ לעיר כמהלך חצי מיל ובבקר הם רצים לקראת
החמה כי יש בכל כמה כמו גלגל המדע עשוי כמיני
כשוף ונצאת השמש תוזרח הגלגל בקולות גדולות
וכל אחד ואחד מהם בידו ומקטרין לשמש אנשי נשים
זה דרכם כפל למוי ביניהם בכל אלה המקומות כמו
מאד יהודים בכלל המדינות וכל אנשי הארץ שחורים
והיהודים כמו כן והן יהודים טובים בעלי מצות וביניהם
תורת משה ונביאי דבר סועט מתלמוד והלכה ומשם
שנים ועשרים יום לאיי כנרג והם שוכניה עובדי האש
הנקראין רונגין וביניהם שלשה ועשרי אלפי יהודים
ויש להם לדונגין כומר בכל מקום בבית עבודה וזה
שלהם ואותם הכומוי כשפנים גדולי אין כמותם בכל
הארץ בכל מיני כשוף ולפני הבמה של בירת תפלתם
עמק

מסעות של רבי בנימן

עמק גדול ומדליקין כל ימי עולם שם אש גדולה וקוראין
אותה אלהותא ומעבירין בה בנייהם וגם מיתחין משליכי
בתוך האש ויש שם מהם גדולי הארץ שנודרים עצמן
בחייהן לישרף באש וכשהנודר אומר לבני ביתו
ולקרוביו הנה נדרתי על עצמי להשליך עצמי באש בחיי
עונין לו כלם ואומר לו אשריך וטוב לך וכשיגיע יום
הנדר עושים לו משתה גדול ורוכב על סוסו אם הוא
עשיר ואם הוא עני הולך ברגליו עד שפת העמק ומשליך
עצמו בתוך האש וכל משפחתו סרננין בתופי ובמחולות
עד שישרף כלו ולקץ שלשה ימי יבואו שני מהכומרים
ההם מהגדולים שבהם אל ביתו ואל בניו ואומר להם
תתקנו הבית כי היום יבא אליכם אביכם לצוות לכם מה
תעשו והם לוקחי עדי פן העיר והנה השטן בא ברמותו
ובאי אשתו ובניו ושואלי לו היאך הוא באותו העולם
והוא אומר באתי עד חברי ולא קבלוני עד שאשלים
חובותי לבני כיתי ולשכני והוא עושה צואה ומחלק
נכסיו לבניו ומצוה לפרוע כל מה שהוא חייב לכל
אדם ולקבל מן בני אדם מה שחייב ויכתבו העדי
צואתו לילך לדרכו ואינם רואים אותו כלום ועל פי
השקר והסרמה הזאת והכשוף הזה שעושין להם
הכומוי האלו הם מתחוקי ואומר כי אין כמותם בכל
הארץ ומשם לעבור לארץ אל צין מהלך ארבעי יום
והוא קצה המזרח ויש אומר כי שם דרך ים הוא ים
הנקפא ובאותו יום שולט ככב כסיל שיוצא שם רוח
סערה לפעמים ואין אדם ספן יכול לילך על הספינה
סכונד הרוח עד שמשליך הרוח את הספינה באותו
ב הנקפא ואינה יכולה לזוז ממקומה ואנשים יושבים
D ij שם

מסעות של רבי בנימן

שם עד כלורה מחייתם אחר כך ימותו וכמה ספינות
אזכרות בזה הענין אבל בני אדם למדו חכמה להמלט
מן המקום הרע הזה ולקחין עורות בני בקר עמהם ואם
יבא אותו הרוח ומשליכם נים הנקפא יקח העור ויכנס
בתוכו וסכין אחד בידו ותופר ארו העור מכפנים כדי
שלא יכנס בו הים ומפיל עצמו בתוך המי ורואה אותו
הנשר הגדול הנקרא ג'יפו והוא סבור שהיא בהמה
יורד ולוקח אותו ומציאו ליבשה וחונה עליו בהר עמק
לאכול אותו וממהר האדם ומכה אותו בסכין והורגו
דוצא מן העור והולך עד שמוע לשוב והרבה בני אדם
ניצלין בענין זה ומשם שלשה ימים אל ג'נולה מהלך
טו ימים דרך ים ושם כמו אלף מישראל ומשם לכולן
שבעה ימים דרך ים ואין שם ישראל ומשם שנים עשר
ימים לובד ושם יהודים מעטים ומשם שמנה ימים
להורו אשר ביבשה הנקרא בעדאן והיא ערן אשר
בתלסר ובה הרים גדולים ושם מישראל הרבה ואין
עליהם עול גוים ולהם ערי ומנדלים בראשי ההרי ויורדי
לארץ המעטות הנקראת לוביא היא ממסלת
אדום והם הלובי אשר בארץ לוביא ונלחמי עמהם
היהודי ולוקחין שלל ובוה ועולין אל ההרים ואין אדם
יכול להלחם עמהם ובאי שם מאותם היהודי אשר
בארץ עדאן רבי לארץ פרס וארץ מצרי ומשם לארץ
אסואן מהלך עשרים יום במדבר שלא על נהר פישון
היורד מארץ כוש שיש להם מלך וקוראין אותו סולטאן
אל חבש ויש מהם קצת שהם ככהמות לכל עניניהם
אוכלי העשבו על שפת פישון והולכין בשדות ערומי
ואין להם דעת כשאר בני אדם שוכנין עם אחיותיהן
ועם

מסעות של רבי בנימן

ועם מי שימצאו והיא ארץ חמה מאד וכשהולכין אנשי
אסואן לשלול שלל בארצם מוליכין עמהם לחם וחטי
וצמוקי ותאני ומשליכי אליהם והם באי אחרי המאכל
ומביאין אותם שבוי ומוכרין אותם בארץ מצרי ובכל
הממלכות אשר סביבותיהם והם העבדי חשתורי בני
חם ומאסואן עד הלאון שנים עשר יום ובה כמו ג'
מאות יהודי ומשם הולכין בשיירות מהלך חמשי
יום דרך מדבר הנקרא אל צה'א למדינת זול'א היא
חוליה בארץ נאנה ובאותו המדבר יש הרי חול ובער
שיקום הרוח מכסה השיירות בחול ומתי כולם בתוך
החול והנצלי מהם מוליכין עמהם בדל ונחשת ומיני
פירות ומיני קטנית ומלת ומביאי משם הזהב והמרנליו
היקרות והיא בארץ כוש הנקראת אלחבש
מידכת מערב ומהלואן דרך ג' ימי לקוף המדינה
היא ראש תחלת מצרי ובה כמו שלשי אלף יהודי
ומשם עד פ'ים חמשה ימים והיא פיתוס ובה כמו
עשרי יהודי ועד היום הזה נראה שם מן הבנין שבנו
אבותינו ומשם למצרים ד' ימים והיא עיר גדולה
היושבת על שפת נילוס והוא אל ניל ובה כמו אלפי
יהודים ושם ב' בתי כניסיות אחת לאנשי ארץ
ישראל כניסיה אל שאמין ואחת כנסת אנשי בבל
כניסיה אל עיר הקין ואינם נהגים מנהג אחד
בפרשיות ובסדרי של תורה כי אנשי בבל נוהגי לקרות
בכל שנוע פרשה כמו שעושין בכל ספרד ובכל שנה
מסיימים את התורה ואנשי ארץ ישראל אינם
נוהגים כך אבל עושים מכל פרשה שלשה סדרים
ומסיימין את התורה לסיף שלש שנים ויש בנייהם
ד ג D iij מנהג

מסעות של רבי בנימן

פנה ורזקנה להתחבר כלם ולהתפלל ביום
שמת תורה וכן ביום מתן תורה וכיניהם רבי נתנאל
שר השרים ראש הישיבה והוא ראש לכל קהלות מצרי
להקים רבנים וחונן והוא משרר פני המלך הגדול
היושב בארפון צוען מצרי המדינ' והיא עיר מלוכה לכל
בני ערב ושם אמיראל מוסנן עלי בן אביטאלב וכל בני
ארצו נקרא' מורדי אשר מרדו באמיר אל מוסנן אל
עבאסי היושב בבנדאד וכיניהם קנאדו עד לעולם והוא
הושיב כסאו בצוען כיה הוא הדומה לו והוא יוצא שני
פעם בשנה אחת בעת חגם והשנית כשיוצא גילום
הנחר וצוען מוקפת תומה ומצרי אין לה חומה כיה היאור
מסבב אותה מצד אחד והיא עיר גדולה ובה שווקים
ופונדקאות ויהודי עשירי הרבה בה ולא ירד שם מטר
ולא קרח ולא שלג לא ראו מעולם והארץ חמה ביותר
והיאור יוצא פעם אחת בשנה בחדש אלול ומכסה כל
הארץ ומשקה אותה מהלך שו ימי והמי נשאר אלול
ותשרי על פני הארץ להשקותה ולהרוותה ויש לחם
עמוד של שיש שבנו שם בחכמה והוא לפני אי א' בתוך
המי והוא יב אמות ארכו על פני המי ובשעה שעולה
היאור ומכסה אותו יודעי כי כבר עלה וכסה ארץ מצרי
מהלך שו יום ואם כסדה חצי העמוד לא יכסה כי אם
חצי הארץ ובכל יום יום מורד אותם אדם אח' ומכריז
בצוען ובמצרי ואומר תנו שבח לאל כי עלה היאור
כן וכך בכל יום הוא מורד ומכריז אם מכסה היאור
העמוד כל יום שובע גדול בכל ארץ מצרים והיאור
עולה מעט מעט עד שמכסה הארץ לקצה חמשה
עשר יום ומי שיש לו שדה שוכר פועלים וזופרין לו

הפירה

מסעות של רבי בנימן

כח

הפירה גדולה בשדהו ובאים הדני בעלות המים נכנס
בחפירו ובשעה שיוחסרו המים נשאר הדני בחפירור
ולוקחין אותם בעלי השדות ואוכלי ומוכרים לסוחר
שמוליכין אותם ממולחין בכל מקום והחיים שמים
מאד ביותר וגדולי הארץ לוקחין מן השומן של
הדנים ומדליקין נרותיהם בארץ ואם אכל אדם
מאותם הדנים וישתה אחריהם ממי היאור לא יזיק
לו כי אותם המי רפואה להם ושואלין בני צדס ואומרי
להם מפני מה היא עלות היאור ואומרים אנשי מצרים
כי למעלה בארץ אל חבש והיא ארץ חולדה יורד בה
מטר הרבה בוסן עלו היאור ומרובם הוא עלות היאור
ומכסה פני הארץ וכשע שאין היאור עולה אינם זורעי
והרעב כבד בארץ והם זורעין בפרחשון לאחר שוב
היאור למקום ובאדר קוצרים השעורים ובניסן החטי
ובניסן יש להם גודנניות ואנוזים וקשואים ודלועים
וחרובין ופולים ובלבונים ואפונים ומיני ירקות כגון
פרפתים וירבונים וקטפים וחזרת וכוסברת ועולשין
וכרובים וענבים והארץ מלאה כל טוב והננות והפרדס
משקין אותם מסקה המים וממי היאור כי היאור
כשיבוא למצרים משם יפרד לארבעה ראשים שביל

אחד הולך דמיאט היא כפתור ונופל שם בים

ושביל אחר הולך לעיר רשיד הקרובה לאלכסנדריא
ונופל שם בים ושביל השלישין הולך דרך אשמן העיר
הגדולה בגבול מצרים ועל ד' ראשים האלו
מדינות וכרפים וכפרים מזה ומזה וכל בני אדם הולכי
בספינה וכיבשה ואין בארץ ארץ נושבת כמדה והיא
דחבת ידים מלאה כל טוב ומסצרים החרשה למצרי

D iii ד ד הקדמונה

מסעות של רבי בנימין

הקדמונה שני פרסאות והיא הרבה ומקום בנין
החומות והגתים נראין עד היום הזה וגם אוצרות
יוסף שם הרבה מאד ויש שם עמוד אחד עשוי בכשוף
ולא נראה כמוהו בכל הארץ ובכל הכומות והם
בנויים מסיד ואבני בנין חזק עד מאד ושם חוץ לעיר
כנסת משה רבינו ע"ה מיסי קדם ושם זקן אחד
פרגם שמש של הכנסת והוא תלמיד חכם וקורין
אותו אל ש"ך אנונאצר וכמצרים התרבה כשהלך ג'
מילין ומשם לארץ נושן שמנה פרסאות היא בולסיר
סלבים ושם כמו ג' אלפים יהודים והיא עיר גדולה
ומשם חצי יום לעיקאל לעין אל שפס היא רעפסס
והיא הרבה ושם מהבנין שבנו אבותינו ע"ה ושם כמו
מנדל' בניוים סלבי וכשם יום לאל כוביאני ושם כמו
מאתים יהודים ומשם למנז'פתא חצי יום ושם כמו
מאתים יהודים ומשם לרמ'רה ארבע פרסאות ושם
כשבע מאות יהודים ומשם חמשה ימים ללמ'לה
ושם כמו חמש מאות מישראל ומשם שני ימים
לאלכסנדריאה ואלכסנדרוס מוקדון קראה על שמו
זבנה אותה בנין חזק ויפה עד מאד הבתים והארמונים
והחומות מבנין יפה עד מאד וחוץ למדינה מדרש
ארסטו רבו של אלכסנדרוס ושם בנין יפה וגדול
ועמודו שיש בנין מדרש למדרש ושם כמו עשרים
מדרשות שהיו באו' שם מכל העולם ללמוד שם חכמת
ארסטו הפילוסוף והעיר בנויה למעלה והלולה למטה
על ידו נשרו והוצתה ישרתו כתוכה בשוקים שאינם
רואים אדם מהם מהלך מיל משער רשיר ועד שער
הים ושם בנה מסלה על הנמל של אלכסנדריאה דרך
מיל

מסעות של רבי בנימין

מיל בתוך ים ושם עשה מגדל גדול הוא הנקרא המגדלאה
ובלשון ערב מגאר אלכסנדריאה ועשה על דאש המגדל
מראה של זכוכית וכל הספינות שהולכות להלחם בה
להזיק לה מארץ יון ומארץ המערב מסהלך חמשים
יום היו רואין אותן מן המראה של זכוכית והיו שומרין
עצמם מהם עד שיום מימים באה ספינה מארץ יון
לימי רבים אחרי פות אלסנדרוס ושם הספן שודורוס
איש יוני חכם בכל חכמה והיו היונים משועבדים תחת
עול מצרים בימים ההם והביא האיש ההוא הספן דורון
גדול למלך מצרים כסף וזהב ובגדי משי וחנה לפני
המראה כי כך היה מנהג כל סוחר שיבוא לחנוה שם
ובכל יום ויום היה אוכל עמו שומר מגדל הסנורה הוא
ועבדיו עד שמצא חן בעיניו והיה יוצא ובא כל הימים
שם ויום אחד עשה לו משתה והשקהו יין הרבה לו
ולכל עבדיו עד שהיו ישנים כולם וקם הספן ועבדיו
ושברו המראה והלכו לדרכס בלילה ההוא זמאותו
היום והלאה התחילו בני אדום לבא שם בדוניות
ובספינות גדולות ולקחו מידם את האי הגדולה קריטס
וגם כיפרוס שהם תחת עול יונים עד היום הזה ולא יכלו
אנשי ארץ מצרים עוד לעצור כח לפני היונים ועד היום
הזה מגדל הסנורה סימן להולכי הים כי כל הנאים
אלכסנדריאה מכל המקומות רואים אותה מרחוק
מהלך ק' מילין ביום ובלילה מאיר מאור אנוקה ורואי
הספנים האש מרחוק והולכין כנגדו והיא ארץ סחורה
רוכלת לכל העמים וככל מלכות אדום באים שם אל
אלכסנדריאה מארץ בליס'יא וט'סכנה ולומכר'יא
ופול'יה ומלכ'וסקלי'יה ורק'יפ'יה וקרטי'יה ואספני'יא
ורוס'י'יה

מסעות של רבי בנימן

והוסיף ואלסאנייה ושוטנאה ודנא מ'קא ונלאץ
ופלנדריש והיטר ולרמנדיה ופראנייה ופיטו ואנו
זכרונניא ומדיאנה ופ'ובינצא ונינאה ופיטא ונשקונט
ואנגון ונבארה וסצד הסערב לישמעאל אל אנדלוס
ואל עדוה ואמ'קיה וארץ אערב וסצד יהודו ומחזילה
ואל הבש ולזביה ואל ירמון ושנער ואל שאם ויין
הנקראים נר'ניש ואל תורך ושם מביאים כהורה
סהודו כל מיני בשמים סיחרי ארום קונים מהם והעיר
הימיה לסחורה ולכל אומה ואומה פונדק בפני עצמה
ויש שם על שפת הים קבר אהוד של שיש ובו מצוייר כל
מיני עופות וחיות והכל בכתיבת הקדמונים ואין אדם
מכיר הכתיבה ואומר' מסברא שהיה סלך נימי קדם
קודם הסבול ובאורך הקבר חמש עשרה זרתות וששה
רחבו ושם באלכסנדריואה כמו שלשת אלפים מישרא'
ומשם שני ימים לדמיאט היא כפתור ושם כמו מאתי
מישראל ומשם לסונבאט חצי יום והם זורעין
משתן ואורנים הור ומוליכין לכל העולם ומשם
ד' ימים לאילאם היא אילים והיא לבני ערב החונים
במדבר ומשם שני ימים לרפידים ויושבים שם בנו
ערב ואין בה מישראל ומשם יום להר סיני ובראש
ההר כמה לכופרים הנקראים סוריאנים ובתחתית
ההר כרך גדול וקוראים אותו טור סיני ויושבו מדברים
בלשון תרגום והוא הר קטן רחוק מפצרים חמשה ימי
זהם תחת עול מצרים וים סוף רחוק מהר סיני דרך
ים והוא זרוע מים יהודו ויחזור לדמיאט ומשם
דרך ים יום לטוניס היא חנם ושם כמו ארבעים מישרא'
והוא אי בתוך הים ועד הגנה סלכות מצרים ומשם
דרך

מסעות של רבי בנימן

דרך ים עשר יום למיסני היא תחלת אי סקליה היושבת
על הזרוע הנקרא לונד הוא חולק בין קלברילה ובין
סקלייה ושם כמו מאתיס יהודים והיא ארץ מלאה כל
טוב וננית ופרדסים ושם מתקצים רוכהניצרי לעבור
לירושלם כי שם הסעבר הטוב ומשם להלך שני ימי
למדינת פלירמו היא עיר גדולה כמהלך שני מילין
באורך ושנים ברוחב ושם ארמון גדול מסלך גוליומו
ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ואדום וישמעאל
הרבה וארץ מעיינות ונחלי מים וחטה ושעורה ונורת
ופרדסים ואין כמותה בכל ארץ סקלייה כי היא מדינת
סגן המלך הנק'אלהיצינה ושם כל מיני אילני פיר'
ובתוכו מעיין גדול וסבבו אותה חומה ועשו לטם ביב
הנקרא אל בחילה ושם מיני דגי הרבה ושם ספינות
למלך מצופות כסף וזהב ויבא בהם המלך לטייל נפשו
הוא ונשיו וגם שם בגן ארמון גדול ובגן הכותלים
מצויירים ומצופים זהב וכסף ורצפת הקרקע אבני
שיש מצוייר מכל מיני ציורין שבעולם ובגן הארץ היא
לא נראה כבגן ההוא והיא תחלתו פסטיני ובה
כל מעברי עולם והולכות עד סרקוסה וקטנייה ומרא
ופטלריאה וטר'אפנה מהלך ששה ימים ומן רומה דרך יבשה
בטר'אפנה ימצא אבן הקורל הנקרא אל סורנאן ומשם
עוברים לארץ רומה שלשה ימים ומן רומה דרך יבשה
ללוקה חמשה ימי ועוברי משם הר ומוראיינה ומעברות
איטניא שני עשר יום לעיר ברד'ן היא תחלת אלמניא
היא ארץ הרים ונגערת וכל קהלות אלמניא יושבים
על נהר רינוס הגדול מעיר קולוניא שהיא ראש
המלכות ועד עיר קשגבורק קצה אלמניא מהלך ט'
יום

מסעות של רבי בנימין

יום הנקראת ארץ אשכנז ואלו הן מדינו בארץ אשכנז
שיש בהם קהלות מישראל וכלם נדיבים על נהר משלה
דקניז'ניש ואוד'נכה וקונה וקופניא ובינה ורמ'סה
ומסתראן וכל ישראל ספורים כולם בכל ארץ וארץ
וכל מי שיבטל שלא יתקנץ ישראל אינו רואה סימן
טוב ולא יחיה עם ישראל ובעת שהשם יפקוד על
גלותנו וירם קרן משיחו אז כל אחד ואחד אומר אני
אוליד את היהודים ואני אקבעם והמדינות האלו יש
בהם תלמידי חכמים וקהלות אהבים ארז אחיהם
ודברים שלום לכל הקרובים והרחוקים ואם יבא
אלוהים אכסנאי שמחים בו ועושים לו משה ויאמרו
שמה ואחינו כי ישועת השם כהרף עין ולולא שאנחנו
מפחדו שלא בא הקץ ולא הגיע אונחנו היינו מתקנצי
אבל לא נוכל עד שיגיע עת הזמיר וקול התור ויבאו
המכשיר ויאמרו תמיד גדל השם והם שולחים כתבים
אחד לאחד ואומרים להם התחזקו בדת משה ואבילי
ציון ואבילי ירושלם יבקשו רחמים מלפני השם ויתחננו
לובשי בגדים שהורו בזכותם וכל אלו המדינות בארץ
אשכנז שזכרנו ועוד יש אשתר אן בורך ודוירסבורך
ומנדשדך ופסינש ובנבורק וצר ורש'נורק קצה
המלכות ובאלו המדינות נב הרבה מישראל תלמידי
חכמים ועשירים ומשם והלאה ארץ בהם והיא
הנקראת פראגה היא תהלת ארץ אשקל'בונ'יה
וקורא אתה היהודים הדרי שם ארץ כנען בשביל
אנשי הארץ ההיא מוכרי בניהם ובנותיהם לכל אומות
הם ואנשי רוס'א והיא מלכות גדולה משער פראג
ועד שער פיר העיר הגדולה היא בסוף המלכות והיא
ארץ

מסעות של רבי בנימין לא

ארץ הרים ויערי ושם ימצאו החיות שקור' ואי רנ'יש
והם נכל'גהץ ואין אדם יוצא מפתח ביתו בימי החורף
מרוב הקור ועד הנדה מלכות רוס'א ומלכות פראנצ'יה
שהיא ארץ צרפת מעור אל סודו עד פאריש המדינ'
הגדולה מהלך ששה ימים והיא למלך לוא'יש והיא
יושבת על נהר ס'נא ושם תלמידי חכמים אין כמותם
היום בכל הארץ עוסקים בתורה יומם ולילה והם
בעלי אכסניא לכל עובר ושם אחים ורעים עם
כל אחיהם היהודים השם ברחמי ירחם
עלינו ועליהם ויקיים בנו ובהם מקרא
שכתוב ושם וקבצך מכל העמים
אשר הפיצך יי אלהיך שמה
אמן אמן אמן
תם ונשלם :

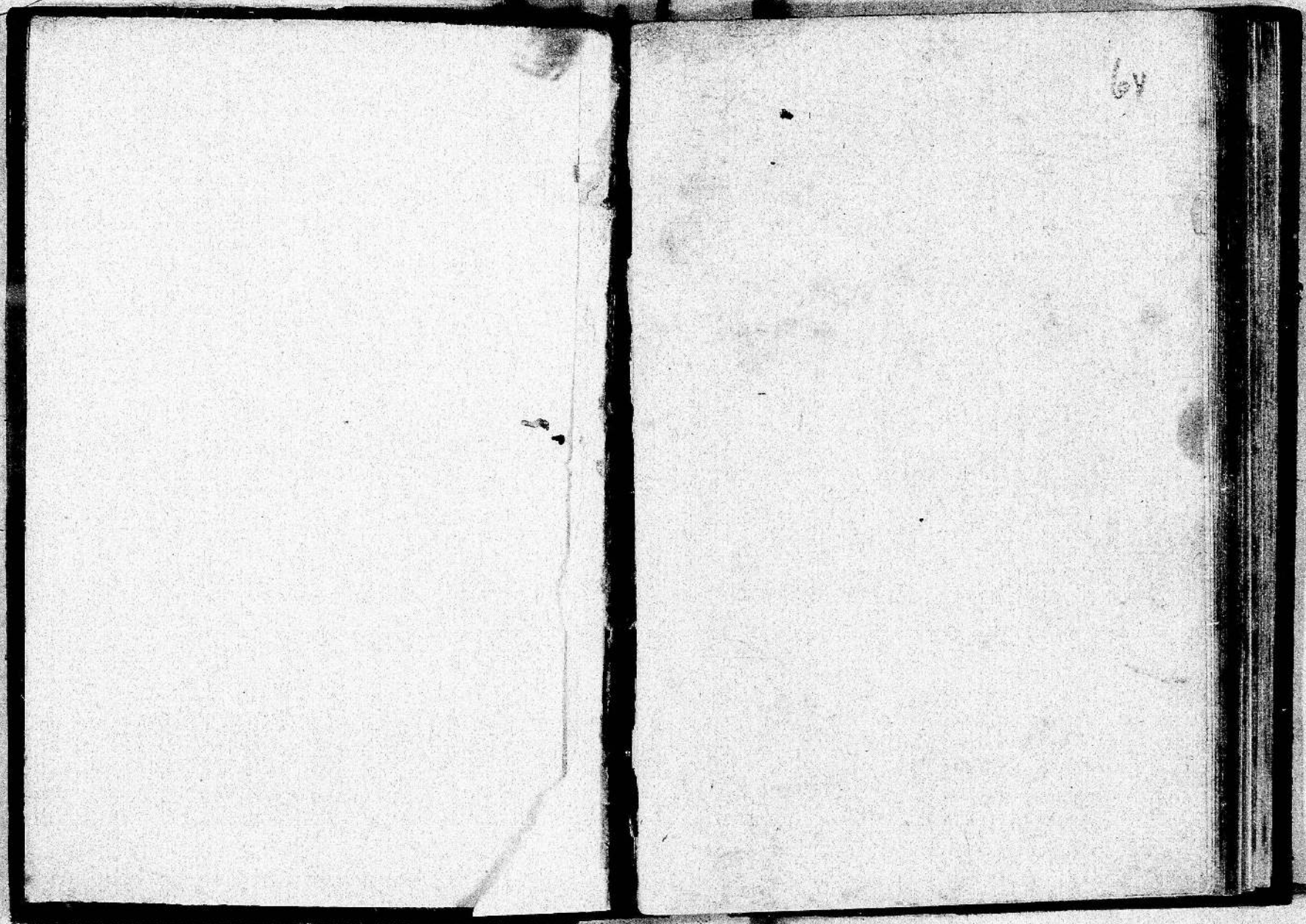
Handwritten notes in Hebrew script, including a large signature and smaller text.

2

63

62

[Faint, illegible handwritten text]

6v